

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ ΑΡΧΕΙΟΝΟΜΙΑΣ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΦΟΙΤΗΤΗΣ: ΘΑΛΕΜΑΧΟΣ ΑΛΕΞΙΟΣ

ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΣΤΑΜΟΥ ΣΟΦΙΑ

**ΘΕΜΑ ΠΤΥΧΙΑΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ: ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ-
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΥ ΠΑΤΡΕΩΝ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	4
----------------------	----------

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	4
----------------------	----------

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1°

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΠΑΤΡΩΝ.....	5
Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ: ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ.....	6
Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ ΣΤΟΝ 21° ΑΙΩΝΑ.....	7
Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ.....	11

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2°

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ.....	13
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ.....	13
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ.....	15
ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ.....	17
ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.....	18

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3°

ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ.....	20
Η ΑΡΧΑΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.....	20
Η ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.....	21
Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΚΟΓΚΡΕΣΟ.....	22
Η ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.....	24
Η ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ.....	25
ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ.....	26

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4°

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ.....	28
Η ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.....	28
Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.....	30
Η ΒΙΚΕΛΑΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ.....	31
Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΜΗΛΕΩΝ ΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ.....	32
Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ.....	33

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5°

ΠΙΘΑΝΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ.....	35
--	----

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6°

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ.....	38
ΑΠΟΚΟΜΙΣΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ.....	39

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.....	40
----------------------	-----------

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	41
--------------------------	-----------

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η πτυχιακή εργασία θα αναφερθεί σε ένα αρκετά σημαντικό κομμάτι της, στην Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών, αλλά και στη σημερινή της ονομασία <<Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Πατρέων>> και στην πολυετή προσφορά της στην Πάτρα, συνεπώς θα υπάρξει μνεία στο σκοπό της (προώθηση, γνώση, πρόσβαση, δημιουργία), δίχως να γίνονται διακρίσεις στο κοινό (μειονότητες, μετανάστες, άνθρωποι με ειδικές ανάγκες).

Θα παρουσιαστούν οι στόχοι της (ενίσχυση, ενημέρωση, πραγματοποίηση, διερεύνηση, παροχή, συγκέντρωση, συγκρότηση, οργάνωση, διαχείριση και διάθεση), θα παρατεθούν ιστορικά στοιχεία και πρόσωπα, τα οποία σημάδεψαν τη Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών, μέσω της ιστορικής αναδρομής.

Θα μάθουμε πως ξεκίνησαν όλα για τη σύσταση της, αλλά θα πραγματοποιηθεί και μια σημαντική αναφορά σε ένα πολύτιμο κομμάτι της, τη Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών, τέλος θα υπάρξει αναφορά και σε άλλους φορείς με τους οποίους συνεργάζεται η Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών και για υπηρεσίες, τις οποίες προσφέρει, αναζήτηση υλικού, πηγές πληροφόρησης, συλλογές, τις οποίες παρέχει και εκδηλώσεις, οι οποίες διοργανώνονται απ' αυτήν.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Στη συνέχεια της εργασίας, θα υπάρξει επέκταση και μνεία στον γενικότερο ρόλο των βιβλιοθηκών στη ζωή των ανθρώπων, στα επίπεδα της εκπαίδευσης, του πολιτισμού, της ψυχαγωγίας, της τοπικής κοινωνίας αλλά και της ιστορίας ορισμένων ελληνικών, αλλά και κάποιων ιστορικών, εμβληματικών και παγκοσμίως αναγνωρισμένων βιβλιοθηκών, οι οποίες συνέβαλαν καθοριστικά στην πολιτιστική και κοινωνική ανάδειξη του βιβλίου σαν ένα παντοδύναμο μέσο αποθήκευσης ιστορίας και καταγραφής γεγονότων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Το 1903, μετά τη διάλυση της Βιοτεχνικής Εταιρίας Πατρών, την περιουσία της ανέλαβαν τα φιλανθρωπικά καταστήματα της Πάτρας, μέσα στην περιουσία της Βιοτεχνικής Εταιρίας υπαγόταν και η βιβλιοθήκη της, η οποία ύστερα από συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου και κατόπιν εισήγησης του προέδρου **Ιωάννη Τσερτίδη**, παραδόθηκε στη <<Σχολή του Λαού>> στις 22/11/1903.

Κατά την δημαρχία του **Δημητρίου Βότση** (Έλληνας πολιτικός) αποφασίζεται η ίδρυση της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών στις 29/1/1908, η οποία πλαισιώθηκε από εφορευτική επιτροπή, τέσσερις μήνες μετά, αποτελούμενη από τους **Μιχαήλ Σακελλαρίου, Σταμάτιο Θεοχάρη, Χρήστο Δριβελόπουλο** και **Βασίλη Γριμάνη**.

Ο **Χρήστος Δριβελόπουλος** μάλιστα ανέλαβε την επιμέλεια, τη ρύθμιση και την τοποθέτηση των βιβλίων της βιβλιοθήκης με την πρώτη δωρεά να πραγματοποιείται τον Σεπτέμβριο του 1909 από την Εθνική βιβλιοθήκη Ελλάδος με 110 συγγράμματα, 75 τόμους ωφέλιμων βιβλίων και άλλους 45 τόμους., τον ίδιο μήνα από το Εθνικό τυπογραφείο στάλθηκαν 35 τόμοι, οι οποίοι περιείχαν νόμους, εγκυκλίους και δελτία.

Οι δωρεές προς την βιβλιοθήκη συνεχίστηκαν μέσα στην άνοιξη του 1910 και αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τον δανεισμό 62 τόμων αρχαιολογικής ύλης από τον Μάρτιο μέχρι τον Μάιο, το καλοκαίρι του ίδιου έτους και πιο συγκεκριμένα στις 28 Ιουνίου πραγματοποιούνται και τα εγκαίνια της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών με καλεσμένο τον Υπουργό Παιδείας **Ανδρέα Παναγιωτόπουλο**.

Για το τόσο σημαντικό αυτό γεγονός, καλεσμένος ήταν και ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών, τμήματος Ιστορίας, **Σπυρίδων Λάμπρου**, ο οποίος έβγαλε λόγω, προκειμένου να δώσει μεγαλύτερη βαρύτητα στα ιστορικά αυτά εγκαίνια.

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών άνοιξε τις πύλες της για τον κόσμο την 1/10/1910 και ο **Βασίλης Γριμάνης** χρήστηκε επιστάτης της λειτουργίας της, ταξινομώντας τα βιβλία σε επιστημονικούς κλάδους, γράφοντας με αλφαβητική σειρά σε ειδικούς καταλόγους τα επώνυμα των συγγραφέων των βιβλίων.

Την 1/10/1911 συμπληρώθηκε ένας χρόνος από την έναρξη της λειτουργίας της και μέσα σε αυτόν τον χρόνο η βιβλιοθήκη εμπλουτίστηκε με 675 τόμους από τεύχη και φυλλάδια, μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα επίσης η Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών έφτασε και τους 1.519 αναγνώστες ποικίλων ηλικιών και επαγγελμάτων.

Τον Σεπτέμβριο του 1913 έλαβε χώρα η σπουδαιότερη ως εκείνη την στιγμή δωρεά ως προς την βιβλιοθήκη δια χειρός **Ασημάκη Ζαΐμη** (αγωνιστής του 1821 και πολιτικός) με 2.550 τόμους, με τον **Ζαΐμη** να γίνεται ιστορικά ο πρώτος μεγάλος δωρητής για τη Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών, 9 χρόνια μετά μια καινούργια και ακόμα μεγαλύτερη δωρεά θα πραγματοποιηθεί από τη διαθήκη του **Δημητρίου Γούναρη** (νομικός και συντηρητικός πολιτικός) με 4.440 τόμους, εμπλουτίζοντας έτσι ακόμα περισσότερο το περιεχόμενο της. Μια άλλη αξιοσημείωτη προσθήκη υπήρξε η βιβλιοθήκη του **Ιωάννη Βασιλά Βιτάλη** με 1.085 τόμους, με το Δημοτικό Συμβούλιο, κατόπιν συνεδρίασης να αποφασίζει την αγορά της βιβλιοθήκης του.

Στις 21/1/1926 όμως ο Δήμος Πατρέων παίρνει την απόφαση να σταματήσει τη λειτουργία της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών, καθώς κρίθηκε ότι ήταν απολύτως παρατημένη και ακατάλληλη για να συνεχίσει να προσφέρει τις υπηρεσίες της και έτσι ξεκίνησε προσπάθεια αναζήτησης νέου προσωπικού, το οποίο θα αναλάμβανε την τύχη της. Το υλικό που υπήρχε στη βιβλιοθήκη μέχρι εκείνη τη στιγμή, έπρεπε να σωθεί και να μεταφερθεί κιβωτιακά στο Δημαρχιακό Μέγαρο και συγκεκριμένα στο υπόγειο, όπου εκεί θα παρέμενε για αρκετά χρόνια.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ: ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

Το Αύγουστο του 1944 και πριν ακόμα λήξει ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος μια ομάδα από βιβλιόφιλους και συγκεκριμένα ο **Κώστας Τριανταφύλλου**, ο **Μάριος Πραπόπουλος**, ο **Αιμίλιος Μπεντερμάχερ Γερούσης**, ο **Κωνσταντίνος Κυριακόπουλος** και ο **Πελίας Σαγρής** καταφέρνουν να μεταφέρουν τα βιβλία, τα οποία βρίσκονταν σε κιβώτια στην οικία **Ιωάννη Βλάχου** (γιατρός και πρώην Δήμαρχος Πάτρας).

Από την οικία **Βλάχου**, η μεταφορά συνεχίστηκε στο κτίριο **Καραμανδάνη**, όπου εκεί πραγματοποιήθηκαν και τα εγκαίνια της νέας εποχής της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών στις 30/11/1947, επίσημα όμως το καινούργιο κτίριο εγκαινιάστηκε με βασιλική παρουσία του **Παύλου Α** δέκα χρόνια αργότερα, το σύνολο της βιβλιοθήκης πια υπολογιζόταν στους 18.000 και πλέον τόμους, με τον **Ιωάννη Δημόπουλο** να αναλαμβάνει τη διεύθυνση της για τα επόμενα 34 χρόνια (1947-1981).

Τα 4 από τα 5 μέλη της ομάδας των βιβλιόφιλων (**Κώστας Τριανταφύλλου**, **Μάριος Πραπόπουλος**, **Αιμίλιος Μπεντερμάχερ-Γερούσης** και **Κωνσταντίνος Κυριακόπουλος**) αποτέλεσαν τη νέα εφορευτική επιτροπή τιμής ένεκεν, καθώς σ' αυτούς οφειλόταν η μεταφορά του υλικού της βιβλιοθήκης, ιστορική στιγμή για τη βιβλιοθήκη αποτελεί και η ταξινόμηση των βιβλίων με το σύστημα **DEWEY**, διότι με αυτόν τον τρόπο αναβαθμίστηκε η λειτουργία της.

Μια ακόμα ιστορική στιγμή, αποτέλεσε η αναγνώριση κάποιων σημαντικών προσώπων, τα οποία τιμήθηκαν ως <<μεγάλοι ευεργέτες>> της, καθώς συνέβαλαν στη λειτουργία της, όπως ο **Αθανάσιος Αθανασόπουλος** (δωρητής οικοπέδου για την οικοδόμηση του Μεγάρου της βιβλιοθήκης), ο **Ιωάννης Βλάχος** (θεμελίωση του κτιρίου της βιβλιοθήκης όσο διετέλεσε δήμαρχος), ο **Βασίλειος Ρούφος** (πολιτικός και νομικός, κατά τη δημαρχία του ολοκληρώθηκε το κτίριο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών κατά 90%).

Ο **Δημήτρης Γούναρης** (ένας εκ των μεγάλων δωρητών της βιβλιοθήκης με 4.440 τόμους), ο **Ανδρέας Μιχαλόπουλος** (ο κορυφαίος δωρητής, με 19.600 τόμους), τα αδέρφια **Κόλλας**, **Μιχαήλ** και **Φωκίων**, οι οποίοι δώρισαν ένα τεράστιο ακίνητο ισόγειο 1.122 τετραγωνικών πήχεων με την προϋπόθεση ότι τα έσοδα ενοικίασης θα είναι προς διάθεση για αγορά και συντήρηση των βιβλίων και επίσης δώρισαν 2.500 τόμους.

Τέλος ως <<μεγάλος ευεργέτης>> αναγνωρίστηκε και ο **Επαμεινώνδας Θωμόπουλος**, (ζωγράφος και διδάσκων σε πανεπιστήμιο), με δωρεά 129 πινάκων ζωγραφικής με αξία 200.000 δρχ. και πλέον, σαν <<ευεργέτες>> επίσης αναγνωρίστηκαν ο **Ιωάννης Βασιλάς Βιτάλης**, δωρητής 1.085 τόμων, ο **Θάνος Βουρλούμης**, δωρητής 2.030 τόμων και ο **Δημήτριος Μάξιμος**, δωρητής 1.423 τόμων.

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών αποκτά και ένα τμήμα της, στις 23/3/1969 κατά τη δημαρχία του **Λιονουσίου Τσερώνη**, τη Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών, στο ισόγειο του Μεγάρου και μετά το θάνατο του **Παναγιώτη Κανελλόπουλου** (πολιτικός φιλόσοφος, ακαδημαϊκός) στις 11/9/1986, κληροδοτείται από τη βιβλιοθήκη η πλούσια συλλογή του με συνολικά 2.800 ξένα βιβλία.

Το 1994 επί **Ανδρέα Καράβουλα**, ο οποίος τότε διατελούσε Δήμαρχος Πάτρας, λαμβάνει χώρα η ίδρυση ενός παραρτήματος σαν καινούργιο κομμάτι της βιβλιοθήκης, αποτελούμενο από 14.000 τόμους στο λεγόμενο <<Σπίτι Πολιτισμού>>.

Την ίδια χρονιά (1994) πραγματοποιείται και η εισαγωγή του συστήματος ΑΒΕΚΤ, από το ΕΚΤ (Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης), για τον αυτοματισμό της βιβλιοθήκης και με αυτόν τον τρόπο, ταξινομούνται, καταλογογραφούνται και αναζητούνταν τα βιβλία και τα περιοδικά μέσω υπολογιστή.

Τελευταίο σημαντικό και ιστορικά καταγεγραμμένο γεγονός στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών για τον 20^ο αιώνα ήταν η παραχώρηση προς αυτήν, 4.000 βιβλίων από τον Όμιλο Λαϊκών Αναγνωστηρίων Πατρών, ο οποίος ξεκίνησε στις 23/8/1945 τη λειτουργία του και σταμάτησε το 1996.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ ΣΤΟΝ 21^ο ΑΙΩΝΑ

Από το 2000 μέχρι και το 2011 σημειώνονται περεταίρω αξιοσημείωτα πράγματα στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών, το 2000 με τον **Ευάγγελο Φλωράτο** Δήμαρχο Πάτρας, η βιβλιοθήκη αποκτά παράρτημα στο Αρκτικό Διαμέρισμα και για αρχή, περιείχε μια συλλογή 1.800 τόμων.

Το 2002 και συγκεκριμένα στις 23/2, ένας εκ των βιβλιόφιλων και μέλος της 2^{ης} εφορευτικής επιτροπής, ο **Κώστας Τριανταφύλλου** αποβιώνει και έτσι η βιβλιοθήκη λαμβάνει τους 4.000 τόμους του, το 2005 ένα νέο παράρτημα λαμβάνει χώρα σαν κομμάτι της, τη φορά αυτή στο Νότιο Διαμέρισμα, αποτελούμενο από 3.000 τόμους.

Από το 2006 μέχρι και το 2009 ήταν η περίοδος, κατά την οποία η Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών ανέπτυξε και δραστηριότητες εκδότη, με το ξεκίνημα να γίνεται με την έκδοση του βιβλίου <<το λιμάνι της Πάτρας στο γύρισμα του 19^{ου} αιώνα, με βάση τα αρχεία Μανιάκ>> και <<η Πατραϊκή Δημαρχία στον 19^ο αιώνα, από τα σωζόμενα πρακτικά του Δημοτικού Συμβουλίου>>.

Το 2007 εκδίδει το βιβλίο <<Η Πατραϊκή Δημαρχία στο Α τέταρτο του 20^{ου} αιώνα 1900-1925, από τα σωζόμενα πρακτικά του Δημοτικού Συμβουλίου>>, το 2008 εκδίδεται <<Η Πατραϊκή Δημαρχία στο Β τέταρτο του 20^{ου} αιώνα 1926-1951, από τα σωζόμενα πρακτικά του Δημοτικού Συμβουλίου>> και για τα 4 αυτά βιβλία επιμελείται και πραγματοποιεί την εισαγωγή ο ιστορικός, εκπαιδευτικός και συγγραφέας, ο κύριος **Βασίλης Αάζαρης**.

Τέλος το 2009 εκδίδεται και το ιστορικό βιβλίο <<Χρονικό της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών 1910-2010>>, το οποίο επιμελήθηκε ο δικηγόρος, ιστοριοδίφης-ερευνητής και συγγραφέας, ο κύριος **Χρήστος Μούλιας**, ακολουθούν δυο μεγάλα και σημαντικά γεγονότα για τη Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών καθώς στις 28/6/2010 έρχεται η συμπλήρωση ενός ολόκληρου αιώνα από τα πρώτα εγκαίνια (28/6/1910) και φυσικά διοργανώθηκε μια λαμπρή γιορτή για το λόγο αυτό.

Το 2011 και συγκεκριμένα τον Απρίλιο, φτάνουμε στην πιο σημαντική στιγμή της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών καθώς με την συγχώνευση, με το Δημοτικό Ωδείο και Μουσική και με το Πνευματικό Καλλιτεχνικό Κέντρο αποκτά της σημερινή της ονομασία <<Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών-Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Πατρέων>>.

Ερχόμαστε στο σήμερα, ούτως ώστε να δούμε την διάρθρωση της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών, η οποία αποτελείται από έναν πρόεδρο, έναν αντιπρόεδρο, 15μελές διοικητικό συμβούλιο και 15 αναπληρωματικά μέλη, απαρτίζεται από τρία τμήματα, την Κεντρική βιβλιοθήκη, η οποία είναι κοντά στο Δημαρχείο, το παράρτημα Φωκαίας, το οποίο εδρεύει στην περιοχή των Προσφυγικών και το παιδικό τμήμα, το οποίο βρίσκεται στο ισόγειο της Κεντρικής βιβλιοθήκης.

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών παρέχει υπηρεσίες στους ΑΜΕΑ, με τη δημιουργία των κατάλληλων χώρων, ούτως ώστε να μπορούν να έχουν άμεση και άνετη πρόσβαση στο υλικό της, ακριβώς γι' αυτό το λόγο λοιπόν μέσα στο αναγνωστήριο δημιουργήθηκε ειδικός χώρος εργασίας για τα άτομα με πρόβλημα οπτικό και κινητικό με τη βοήθεια του Ιδρύματος Τεχνολογίας και Έρευνας.

Πέρα από τις υπηρεσίες της για άτομα με ειδικές ανάγκες, διαθέτει και ένα αρκετά καλά οργανωμένο σύστημα δανεισμού υλικού με τη χορήγηση κάρτας μέλους, η οποία περιέχει τα προσωπικά δεδομένα του κάθε μέλους ξεχωριστά και ως εκ τούτου είναι αδύνατον να μεταβιβαστεί.

Η κάρτα μέλους όμως έχει και κάποιες προϋποθέσεις και ευθύνες από τη στιγμή που θα χορηγηθεί, οι προϋποθέσεις είναι οι εξής: τα μέλη να λάβουν την κάρτα το πρωί, καθώς μόνο τότε εκδίδεται, να δανειστούν μέχρι 3 βιβλία έως 15 μέρες με δικαίωμα ανανέωσης για άλλες τόσες και επίσης υπάρχει η δυνατότητα να ζητηθεί ένα βιβλίο που έχει ήδη δανειστεί σε άλλο μέλος.

Υφίστανται όμως και κάποιες σοβαρές ευθύνες-κυρώσεις, οι οποίες είναι οι εξής: η αδικαιολόγητη καθυστέρηση επιστροφής του βιβλίου με υπέρβαση του ορίου δανεισμού με αποτέλεσμα την στέρηση της κάρτας μέλους για ένα έτος τουλάχιστον και επίσης τα μέλη είναι απολύτως υπεύθυνα για το οτιδήποτε δανείζονται από τη βιβλιοθήκη, το οποίο σημαίνει πως αν ένα μέλος χάσει ή φθείρει το δανειζόμενο βιβλίο, υποχρεούται πρώτον να το αντικαταστήσει και δεύτερον να πληρώσει τη φθορά του βιβλίου.

Το κοινό της βιβλιοθήκης πάντως, αν το επιθυμεί, έχει τη δυνατότητα να προτείνει υλικό, προκειμένου να εμπλουτιστεί περαιτέρω το περιεχόμενο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών, αφού πρώτα όμως βεβαιωθεί ότι το προτεινόμενο βιβλίο δεν υπάρχει ήδη στη βιβλιοθήκη.

Υπάρχουν δυο τρόποι ούτως ώστε κάποιος να αναζητήσει υλικό, ο πρώτος τρόπος είναι ο κύριος κατάλογος, ο οποίος είναι πολύ χρήσιμος για χρήστες, οι οποίοι βρίσκονται σε μακρινή περιοχή και η παλαιά συλλογή, η οποία είναι πολύ αυστηρή για το κοινό και γίνεται προσβάσιμη μόνο κατόπιν αίτησης στη γραμματεία του αναγνωστηρίου.

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών περιλαμβάνει επίσης πολύτιμα και σπάνια βιβλία, τα οποία είναι εξίσου δύσκολο προσβάσιμα από το κοινό και ως εκ τούτου είναι αυστηρή και η απαγόρευση φωτοτύπησης και εξόδου του υλικού.

Στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών έχουν κατατεθεί κατά καιρούς όσον αφορά τις διατριβές διδακτορικές, διπλωματικές και μεταπτυχιακές εργασίες, από ιδρύματα, αρχεία και πανεπιστήμια.

Μερικές απ' αυτές είναι: ΑΠΘ-Ψηφιοθήκη διδακτορικών και μεταπτυχιακών διατριβών με τον αντίστοιχο σύνδεσμο <https://invenio.lib.auth.gr/collection/Theses?In=el>, το Εθνικό Αρχείο Διδακτορικών Διατριβών με τον σύνδεσμο να είναι <https://www.didaktorika.gr/eadd>.

Ο Ήλιος, ο οποίος είναι Αποθετήριο Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, με τον σύνδεσμο <https://helios-ele.ekt.gr/EIE> και Νημερτής, το οποίο είναι ιδρυματικό καταθετήριο από το Πανεπιστήμιο της Πάτρας <https://nemertes.lis.upatras.gr/jspui>.

Μαζί με τις διατριβές, διατίθενται και 3 πολύ χρήσιμα εργαλεία, προκειμένου να βρει κάποιος αυτό που επιθυμεί, όπως το ZOTERO, το λεγόμενο <<ερευνητικό εργαλείο της επόμενης γενιάς>>, το οποίο διαχειρίζεται βιβλιογραφικά δεδομένα και αποθηκεύει στιγμιότυπα οθόνης ιστοσελίδων ή διάφορων άλλων ηλεκτρονικών τεκμηρίων.

Το MENDELEY, το οποίο αφορά τη διαχείριση και οργάνωση όλων των εγγράφων σε PDF μορφή και επίσης χρησιμοποιείται σε εργασίες ερευνητικού περιεχομένου, στη ψηφιακή βιβλιογραφία του καθενός και το DROPBOX, το οποίο είναι μια ελεύθερη υπηρεσία αποθήκευσης των αρχείων στο διαδίκτυο.

Στη βιβλιοθήκη διατίθενται 7 περιοδικά και 5 videos με θέμα την αρχιτεκτονική, 6 περιοδικά με θέμα την εκπαίδευση, σημαντικοί σύνδεσμοι για εκπαιδευτικούς, φοιτητές και μαθητές, 46 περιοδικά ιατρικής, 11 περιοδικά, 2 ψηφιακά αρχεία, 2 χάρτες, 4 σύνδεσμοι και 13 videos ιστορίας και αρχαιολογίας.

Όσον αφορά τη λογοτεχνία υπάρχει ένα πάρα πολύ πλούσιο υλικό με 6 ομιλούντα βιβλία, λογοτεχνικά κείμενα από 35 σπουδαίους λογοτέχνες (άνδρες και γυναίκες), 18 δωρεάν ηλεκτρονικά βιβλία, 18 ιστοσελίδες, στις οποίες διατίθενται ψηφιακά βιβλία ελεύθερα, 4 παραστάσεις θεάτρου με αφήγηση μέσω του YouTube και όπως είναι φυσικό 103 λογοτεχνικά περιοδικά.

Τέλος, η βιβλιοθήκη περιλαμβάνει 5 περιοδικά και 15 συνδέσμους με θέμα το περιβάλλον και όσο για την τέχνη, μέσω του YouTube μπορεί ο καθένας να παρακολουθήσει τις θεατρικές παραστάσεις <<Η εύθυμη χήρα>> του **Φρανς Λέξαρ**, <<Η ωραία Ελένη>> και <<Ο Ορφέας στον Άδη>> του **Ζακ Όφενμπαχ**.

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών σαφώς έχει αναπτύξει και συνεργασίες με ανάλογους φορείς, οι οποίοι ανταποκρίνονται στους σκοπούς και τους στόχους της.

Η Future Library, η οποία είναι αστική εταιρία χωρίς να επιδιώκει το κέρδος, ιδρυμένη τον 2^ο μήνα του 2011, χάρη στην βοήθεια του ιδρύματος <<**Σταύρος Νιάρχος**>>, μέγιστος σκοπός αυτής της εταιρίας είναι να αναδείξει τις δημόσιες βιβλιοθήκες της Ελλάδας, ούτως ώστε να στρέψει πάνω σε αυτές το ενδιαφέρον των τοπικών κοινοτήτων.

Το ΕΚΤ (Εθνικό Κέντρο Τεκμηρίωσης), το οποίο σαν εθνικός οργανισμός έχει την ευθύνη της συγκέντρωσης, τεκμηρίωσης και διάθεσης περιεχομένου σε επιστημονικά, ερευνητικά και τεχνολογικά θέματα.

Επίσης είναι υπεύθυνο και για την ανάπτυξη υποδομών ανοιχτής πρόσβασης στη γνώση μέσω ηλεκτρονικών αποθετηρίων, περιοδικών και ψηφιακών βιβλιοθηκών και φυσικά έχει ενεργό ρόλο στο διεθνές κίνημα για την ανοιχτή πρόσβαση.

Η Αργώ, η οποία πρόκειται για περιβάλλον ανοιχτής πρόσβασης βιβλιογραφικών πηγών πληροφόρησης με διαθεσιμότητα στην Ελλάδα αλλά και στις χώρες του εξωτερικού, την Αργώ μπορούν να την χρησιμοποιήσουν τόσο οι αρχάριοι όσο και οι επαγγελματίες χρήστες, οι οποίοι δύναται να είναι επιστήμονες, ερευνητές, εκπαιδευτικοί αλλά και βιβλιοθηκονόμοι.

Η Αργώ αποτελεί στην ουσία γέννημα του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης, καθώς αυτό την ανέπτυξε και συνεχίζει να την εξελίσσει, τέλος, άλλοι συνεργάτες είναι το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, η Εφορία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων και η Εταιρία Λογοτεχνών Νοτιοδυτικής Ελλάδας, η οποία ιδρύθηκε τον Φεβρουάριο του 1979, με στόχο τη διάδοση της λογοτεχνίας και την ηθική-πνευματική προαγωγή στην κοινωνία.

Στη Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών μπορεί να βρει κάποιος διάφορες συλλογές, οι οποίες χωρίζονται σε κατηγορίες τοπικής συλλογής, σπάνιων και πολύτιμων, πίνακες ζωγραφικής, χαρακτικά, γλυπτά και αρχεία.

Η τοπική συλλογή περιλαμβάνει 6 περιοδικά, 5 ημερολόγια, 24 σπάνια λογοτεχνικά βιβλία, 7 λόγους, 3 κανονισμούς, 1 καταστατικό και 10 ιστορικά, χωρισμένα σε 2 χειρόγραφα και 8 βιβλία, τα σπάνια και πολύτιμα είναι μια συλλογή από 53 βιβλία, των οποίων δωρητές υπήρξαν κάποιοι μεγάλοι ευεργέτες της βιβλιοθήκης, με τόπους έκδοσης σε Ελλάδα και εξωτερικό.

Στη βιβλιοθήκη, επίσης βρίσκονται 5 πίνακες ζωγραφικής, 8 χαρακτικά, 15 προσωπογραφίες και 5 σχέδια του **Ερνέστου Τσίλλερ** και του **Σπυρίδωνος Τζέτζου** των ετών 1871 και 1885, τέλος βρίσκονται και 18 αρχεία ιστορικών προσώπων, εκ των οποίων τα δυο είναι αρχεία φωτογραφικά.

Αξίζει να αναφερθεί ότι μέσα στα αρχεία περιλαμβάνεται και ο Κώδικας του Μέρτζιου, ο οποίος μεταφράστηκε το 2010 στα ελληνικά, (δίχως πάντως να έχει ακόμα εκδοθεί) και πήρε το όνομα του προς τιμήν του **Κωνσταντίνου Μέρτζιου** (τιμώμενου μέλους της Ακαδημίας Αθηνών), ο Κώδικας δημιουργήθηκε και δωρίθηκε στη βιβλιοθήκη από τον ίδιο τον **Μέρτζιο** το 1957.

Ολοκληρώνοντας την αναλυτική αναφορά για την Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών, αξίζει να σημειωθούν και οι εκδηλώσεις, οι οποίες έχουν κατά καιρούς αναπτυχθεί απ' αυτήν, όπως οι εκπαιδευτικές επισκέψεις από διάφορα σχολεία (νηπιαγωγεία, δημοτικά, λύκεια) από τον Φεβρουάριο του 2013 μέχρι και τον Μάιο του ίδιου έτους.

Τα εκπαιδευτικά προγράμματα, τα οποία χωρίστηκαν χρονικά: 2013 (Δεκέμβριος) και 2014 (Φεβρουάριος και Απρίλιος), παράλληλα και ταυτόχρονα μέσα στο 2014, (Φεβρουάριος, Μάρτιος και Νοέμβριος), έλαβαν χώρα και ποικίλες δραστηριότητες για αρκετά σχολεία της Πάτρας.

Η καλοκαιρινή εκστρατεία αφορά το καλοκαίρι του 2014, καλύπτοντας τα 2/3 του (Ιούλιος και Αύγουστος), ήταν μια ακόμη εκδήλωση της βιβλιοθήκης, με σκοπό την καλλιέργεια του νου των μικρών μας φίλων, δείχνοντας για μια ακόμα φορά το πόσο πολύ ενδιαφέρεται για το παιδικό κοινό της.

Κλείνοντας τις εκδηλώσεις της βιβλιοθήκης, θα παραθέσουμε και την πιο σημαντική, η οποία πραγματοποιήθηκε σε 5 μέρη από την περίοδο 2012-2013, μέχρι και το 2018, ο λόγος για τα φιλολογικά βραδινά, τα οποία δεν αφορούσαν το παιδικό κοινό και διοργανώθηκαν από έναν εκ των συνεργατών της βιβλιοθήκης, την Εταιρία Λογοτεχνών Νοτιοδυτικής Ελλάδας.

Την περίοδο 2012-2013 έλαβαν χώρα 11 εκδηλώσεις των φιλολογικών βραδινών, από τον Δεκέμβριο του 2012 μέχρι τον Μάιο του 2013, οι οποίες αφορούσαν ομιλίες και εισηγήσεις ιστορικών κυρίως γεγονότων.

Από τον Οκτώβριο του 2013 μέχρι τον Φεβρουάριο του 2014 πραγματοποιήθηκαν οι 6 εκδηλώσεις της 2^{ης} περιόδου των φιλολογικών βραδινών και αυτές αφορούσαν ομιλίες ιστορικού περιεχομένου.

Την περίοδο όμως 2014-2015 αποφασίστηκε να διευρυνθεί η συχνότητα των εκδηλώσεων των φιλολογικών βραδινών, ούτως ώστε να καλυφθεί ένα ευρύτερο φάσμα ιστορικών γεγονότων, τα οποία θα αναλάμβανε η Δημοτική Βιβλιοθήκη Πατρών να παρουσιάσει σε συνεργασία πάντα με την Εταιρία Λογοτεχνών, με αποτέλεσμα να λάβουν χώρα συνολικά 31 εκδηλώσεις από τον Οκτώβριο του 2014 μέχρι τον Ιούνιο του 2015.

Η περίοδος 2015-2016 ήταν και η τελευταία με 31 εκδηλώσεις, οι οποίες ξεκίνησαν στις 5/10/2015 και ολοκληρώθηκαν την 1/6/2016, φτάνοντας έτσι στο 2018 όπου έλαβε τέλος αυτή η εκδήλωση στις 22/10/2018 με την ονομασία τα <<φιλολογικά βραδινά της Δευτέρας>>.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΠΑΤΡΩΝ

Ένα πολύ σημαντικό τμήμα της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών, το οποίο διοικητικά υπάγεται σε αυτήν από το 2012 και αξίζει να αναφερθεί είναι φυσικά η Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών, της οποίας η ίδρυση έλαβε χώρα το 1988.

Συστάθηκε ούτως ώστε να αναπτύξει την εικαστική παιδεία και την αισθητική αγωγή, από διάφορες εκθέσεις, εκδηλώσεις και εκπαιδευτικά προγράμματα, σκοπός της είναι να παρουσιάσει την εικαστική δημιουργία και να κάνει γνωστά στον κόσμο τις τάσεις, τα κινήματα και τους δημιουργούς.

Όσο καιρό τίθεται σε λειτουργία η Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών έχει πραγματοποιήσει σπουδαίες συνεργασίες με ελληνικούς κολοσσούς της τέχνης όπως την Εθνική Πινακοθήκη, την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών και το Επιμελητήριο Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος, καθώς και με άλλα πολύ σημαντικά ιδρύματα.

Η Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών αναλαμβάνει και την οργάνωση τιμητικών εκθέσεων από δημιουργούς γεννημένους στην Πάτρα, οι οποίοι συνέβαλαν και αυτοί με τη σειρά τους στην πολιτιστική ανάπτυξη της πόλης, ή ακόμα διοργανώνει εκθέσεις καινούργιων δημιουργών, οι οποίοι τώρα πραγματοποιούν δραστήρια το ξεκίνημα τους.

Πολύ σημαντική είναι και η πρωτοβουλία της διοργάνωσης εκθέσεων για Έλληνες δημιουργούς, των οποίων το έργο είναι ιδιαίτερα αξιοσημείωτο, οι οποίοι βρίσκονται εκτός Ελλάδας και με αυτόν τον τρόπο η Δημοτική Πινακοθήκη τους τιμά, δείχνοντας την πολύτιμη συμβολή τους στην διαμόρφωση της Τέχνης.

Ο ρόλος της Δημοτικής Πινακοθήκης Πατρών είναι τόσο σημαντικός και γι αυτό το λόγο η εξέλιξη της πραγματοποιείται με πολύ προσεκτικό τρόπο, ούτως ώστε να μην χάσουν οι πολίτες την επαφή τους με την καλλιτεχνική δημιουργία σε διαδικτυακό και σε ψηφιακό επίπεδο.

Άλλη μια συνεργασία που έχει πραγματοποιήσει είναι με τα Τμήματα Πολιτιστικών θεμάτων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αχαΐας, με σκοπό οι μαθητές να έρθουν σε επαφή με τα έργα τέχνης αλλά και με τους χώρους των μουσείων, επίσης δίνεται η προοπτική συνεργασίας με Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, προκειμένου να πραγματοποιήσουν οι φοιτητές την πρακτική τους.

Η Δημοτική Πινακοθήκη ακριβώς λόγο τον προσεκτικών και όχι βεβιασμένων κινήσεων που πραγματοποίησε κατάφερε να ασκήσει μεγάλη επιρροή στους εκάστοτε δημιουργούς και ιδιώτες, οι οποίοι δώρισαν μεμονωμένα έργα διευρύνοντας ακόμα περισσότερο το πλούσιο περιεχόμενο της και την καθιέρωσαν ως ένα ισχυρό θεσμό τέχνης.

Τα έργα που δώρισαν οι **Ράλλης Κοψίδης, Αγήνορας Αστεριάδης, Δημήτρης Μπισκίνης, Βάσω Κατράκη, Φρεντ Έμεριχ, Χέρμαν Μπλάουτ** κ.α. φημολογούνται ως τα πιο πολύτιμα νέα αποκτήματα που υπάρχουν στην Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών αυτή τη στιγμή, μαζί με δυο πολύτιμες συλλογές που δώρισαν η **Μαίρη** και ο **Τάκης Τσονάκας** και η οικογένεια του **Ανδρέα Γαλανάκη**.

Η Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών όπως αναφέρθηκε έχει πραγματοποιήσει σημαντικές εκθέσεις και συνεργασίες, συνεπώς θα υπάρξει ορισμένη παράθεση αυτών, ξεκινώντας με την Εθνική Πινακοθήκη-Μουσείο **Αλεξάνδρου Σούτσου** και τις εκθέσεις <<**Γιάννης Μόραλης**>>, <<**Γιώργος Βακιρτζής**>>, <<**Γεώργιος Ιακωβίδης**>>, <<Ελληνες Χαρακτες>>, <<Χαρακτικά Γάλλων Ιμπρεσιονιστών και Μεταϊμπρεσιονιστών ζωγράφων>>, <<Ελληνική Ζωγραφική-19^{ος} αιώνας>>, <<Ελληνική Ζωγραφική-αρχές του 20^{ου} αιώνα>>, <<Ελληνική Ζωγραφική-Η γενιά του '30>> κ.α.

Συνέχεια με εκθέσεις και συνεργασίες με ιδρύματα, πινακοθήκες και μουσεία <<Το Βυζάντιο ανάμεσα σε Ανατολή και Δύση>>, συνεργασία με Υπουργείο Πολιτισμού, <<**Γιώργος Σεφέρης-Μετά το Νόμπελ**>>, συνεργασία με Γεννάδειο Βιβλιοθήκη, <<Διδάσκοντας την Τέχνη>>, συνεργασία με Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, <<Σύγχρονη ελληνική ζωγραφική>>, συνεργασία με το μουσείο Βορρέ.

Αναδρομικές εκθέσεις που έχουν πραγματοποιηθεί προς τιμήν του **Νίκου Γαβριήλ Πεντζίκη, Μέμου Μακρή, Επαμεινώνδα Θωμόπουλου** (ιστορικό πρόσωπο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών), **Ανδρέα Βουρλούμη, Βρασίδα Βλαχόπουλου, Δημήτρη Μυταρά, Άλκη Πιερράκου, Αλέκου Φασιανού** κ.α.

Συνεργασίες με καθηγητές, ιστορικούς της τέχνης και με τεχνοκρατικούς όπως: **Έφη Αγαθονίκου** (<<ιστορίες τέχνης>> κείμενο-αφήγηση), **Γιάγκο Ανδρεάδη** (καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου), **Όλγα Δανιηλοπούλου** (κριτικός τέχνης), **Αντώνη Δανό** (αναπληρωτής καθηγητής Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου, τμήματος Καλών Τεχνών), **Αθηνά Σχινά** (κριτικός και ιστορικός τέχνης) κ.α.

Συνεργασίες με συγγραφείς, φιλολόγους και κριτικούς της λογοτεχνίας όπως: **Σπύρο Τσακνιά** (κριτικός λογοτεχνίας και επίσης μεταφραστής, δοκιμιογράφος και ποιητής, απεβίωσε το 1999), **Μιχάλη Μερακλή** (φιλόλογος και επίσης λαογράφος και ομότιμος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών), **Ελευθερία Κρούπη** (συγγραφέας) κ.α.

Τέλος η Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών πραγματοποίησε αφιερώματα σε συγγραφείς της Πάτρας και της περιφέρειας γενικότερα όπως: **Σωκράτη Σκαρτσή, Ρέα Γαλανάκη, Βασίλη Λαδά, Σπύρο Βρεττό, Δημήτρη Χατζή** κ.α.

Κλείνοντας την αναφορά για αυτήν την σημαντική Πινακοθήκη, αξίζει να σημειωθεί ότι έγινε τμήμα της Δημοτικής Βιβλιοθήκης Πατρών, διότι το ισόγειο του κτιρίου ταυτίστηκε από τη δεκαετία του '60 με την οργάνωση εκθέσεων.

Ο συγκεκριμένος χώρος λοιπόν κρίθηκε ότι ήταν ο πλέον κατάλληλος για την ενσωμάτωση της Δημοτικής Πινακοθήκης, διεγείροντας το ενδιαφέρον και τον εικαστικό προβληματισμό των πολιτών και αναδεικνύοντας τη Δημοτική Πινακοθήκη ως πνευματικό κέντρο στην πόλη της Πάτρας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Οι βιβλιοθήκες οφείλουν να συμβάλουν στην εκπαίδευση των ανθρώπων και γι' αυτό το λόγο πρέπει να εισέρχονται στη ζωή τους από πολύ νωρίς, από την παιδική ηλικία, καθώς από εκεί ξεκινάνε όλα για τη μάθηση και την καλλιέργεια του νου.

Οι σχολικές και οι δημόσιες βιβλιοθήκες λοιπόν θα πρέπει να έχουν κύριο και δυναμικό ρόλο στην πνευματική ζωή των ανθρώπων με διάφορες πρωτοβουλίες και καινοτόμες ιδέες, ούτως ώστε να προσελκύσουν το παιδικό κοινό κατά κύριο λόγο αλλά και όχι μόνο.

Στη σημερινή εποχή ακριβώς επειδή το βιβλίο δεν έχει πρωταρχικό ρόλο στη ζωή των ανθρώπων, η εικόνα του έχει αλλοιωθεί, είναι υποτιμημένη και η στάση των περισσότερων είναι απαξιωτική ως προς αυτό, ακριβώς αυτό είναι που καλούνται οι βιβλιοθήκες να αντιστρέψουν στο μυαλό του κόσμου, τη γνώμη για το βιβλίο.

Συνεπώς τόσο οι σχολικές όσο και οι δημόσιες βιβλιοθήκες αναλαμβάνουν την υποχρέωση να αναβαθμίσουν περισσότερο τη λειτουργία τους, με διάφορες εκδηλώσεις, εκπαιδευτικά προγράμματα καθώς και οτιδήποτε άλλο καινοτόμο, με απώτερο σκοπό να αποκτήσουν τη φήμη στη συνείδηση του κοινού, μορφωτικών και εκπαιδευτικών κέντρων.

Τα άτομα με ειδικές ανάγκες σαφώς και πρέπει να έχουν μια ξεχωριστή, ευαίσθητη και πιο προσεκτική θέση στις βιβλιοθήκες (ανεξαρτήτου σχολικής ή δημόσιας μορφής) και αυτό αποτελεί έναν επιπλέον λόγο για τον οποίο οφείλουν οι βιβλιοθήκες να αναβαθμίσουν τη λειτουργία τους και τον ρόλο τους, άλλωστε κυρίως όσον αφορά την εκπαίδευση, οι βιβλιοθήκες πρέπει να τιμούν και να υιοθετούν το <<free to all open to all>> δηλαδή <<ελεύθερες και ανοιχτές προς όλους>>

Μέσω των κατάλληλων χώρων και εγκαταστάσεων οι ΑΜΕΑ μπορούν να κινηθούν ελεύθερα ούτως ώστε να έχουν πρόσβαση στο υλικό των βιβλιοθηκών, η εξυπηρέτηση και η προσφορά των βιβλιοθηκών ως προς αυτούς διαδίδεται και στον υπόλοιπο κόσμο, με ευχάριστα αποτελέσματα βραχυπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα, την διεύρυνση του κοινού όλων των ηλικιακών φασμάτων και την εδραίωση των βιβλιοθηκών, ως ένα πολύ σημαντικό κέντρο εκπαίδευσης, μόρφωσης και μάθησης.

Ένα ακόμα πολύ σημαντικό κοινό, το οποίο πρέπει να προσεγγίζει με ευλάβεια η βιβλιοθήκη με την οποιαδήποτε υπόσταση της (σχολική ή δημοτική) είναι και οι αλλοδαποί, οι οποίοι ως ενσωματωμένοι πολίτες έχουν κι αυτοί με τη σειρά τους κάθε δικαίωμα στην πληροφόρηση, στη μόρφωση και στην πρόσβαση στο περιεχόμενο των βιβλιοθηκών και δεν θα πρέπει να αντιμετωπίζονται σαν μειονότητες.

Ένας ακόμη αξιοσημείωτος φορέας, μόρφωσης και γνώσης είναι ή οφείλουν τουλάχιστον να είναι οι ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες, οι οποίες πρέπει να αποτελούν στην ουσία τη συνέχεια των σχολικών, καθώς απευθύνονται εν μέρη στο ίδιο κοινό, το οποίο λίγο καιρό νωρίτερα περνούσε τις πύλες των σχολικών ως <<παιδικό κοινό>>.

Οι ακαδημαϊκές απασχολούν την πανεπιστημιακή κοινότητα (καθηγητές και φοιτητές) αλλά ενίοτε και τον ευρύτερο περίγυρο (ερευνητές και επιστήμονες) και ως προς τον σκοπό αυτό το περιεχόμενο πρέπει να είναι άρτια συγκεντρωμένο με τα κατάλληλα πανεπιστημιακά εγχειρίδια και το προσωπικό οφείλει να είναι ορθά εκπαιδευμένο, οξυδερκές και έτοιμο προκειμένου να μπορεί να εξυπηρετήσει το αντίστοιχο κοινό της βιβλιοθήκης.

Ο κάθε επαγγελματίας, ο οποίος διαβαίνει την πύλη της ακαδημαϊκής βιβλιοθήκης έχει την ανάγκη να αισθανθεί ότι θα βρει το εγχειρίδιο που αναζητά και τον ενδιαφέρει, χωρίς να χρονοτριβεί, να αγχώνεται ή να ανησυχεί στην προσπάθεια του να συνεχίσει τη μελέτη, την έρευνα ή την εργασία που με τόσο κόπο έχει ξεκινήσει.

Στη σύγχρονη εποχή, στην οποία βρισκόμαστε πλέον η βιβλιοθήκη συναντά την τεχνολογία και αυτό έχει ως αποτέλεσμα την δημιουργία ενός ακόμα είδους-μοντέλου, της ψηφιακής, η βιβλιοθήκη αποκτά με αυτόν τον τρόπο ψηφιακή μορφή και η εκπαίδευση του κοινού εισέρχεται σε άλλο επίπεδο και η οργάνωση της απαιτεί άλλες ευθύνες, διευρύνοντας έτσι τους νοηματικούς και πνευματικούς ορίζοντες.

Στην προσπάθεια τους να προσφέρουν περεταίρω εκπαιδευτική, πληροφοριακή και μορφωτική ικανοποίηση στον κόσμο τους, τα κράτη παγκοσμίως οδηγήθηκαν στο σημείο διαμόρφωσης νέων προκλήσεων στους 3 αυτούς τομείς και κάπως έτσι δημιούργησαν τις ψηφιακές βιβλιοθήκες, οι οποίες ορίζονται ως <<εικονικοί οργανισμοί διαχείρισης, διατήρησης και αποθήκευσης πλούσιου περιεχομένου ψηφιακής μορφής>>.

Ακριβώς επειδή βρισκόμαστε στην εποχή της τεχνολογίας, η εκπαίδευση δε θα μπορούσε να μην περνάει μέσα απ' αυτήν, χωρίς όμως αυτό να επηρεάζει τα βιβλία, κάθε άλλο, τα βιβλία πλέον παρουσιάζονται στο κοινό σε νέα μορφή, ψηφιακής πραγματικότητας, με τον κόσμο να έχει τη δυνατότητα να εισέλθει στο ψηφιακό περιεχόμενό τους.

Με αυτόν τον διαδραστικό τρόπο η <<έννοια>> του βιβλίου δεν πρόκειται να εξαφανιστεί από τη συνείδηση των ανθρώπων, αντίθετα θα διευρυνθεί, αυτός άλλωστε είναι και ο σκοπός της εκπαίδευσης που παρέχεται από τις βιβλιοθήκες

Με σωστούς, επαγγελματικούς και λεπτούς χειρισμούς, η ψηφιακή βιβλιοθήκη φιλοδοξεί να αποτελέσει έναν μελλοντικό τρόπο εκπαίδευσης του κοινού, διαφόρων ηλικιακών φασμάτων, κοινωνικών τάξεων και μορφωτικών επιπέδων μεριμνώντας πάντα να διαχωρίζει τα πλεονεκτήματα από τα μειονεκτήματα, καθώς αυτό το νέο μοντέλο-είδος διαφέρει πολύ από τις παραδοσιακές προαναφερόμενες βιβλιοθήκες (δημοτικές, σχολικές και ακαδημαϊκές).

Ο ρόλος των βιβλιοθηκών, συνεπώς στην εκπαίδευση του κοινού, οφείλει να έχει ισχύ και ουσία, πρέπει να είναι ισότιμος με το ρόλο του σχολείου, καθώς η βιβλιοθήκη με τις σωστές παροχές και υποδομές ουσιαστικά αναγνωρίζεται ως ένα σχολείο ή ακόμα καλύτερα σαν ένα πανεπιστήμιο.

Οι βιβλιοθήκες είναι υπεύθυνες για την εκπαίδευση των χρηστών τους στο να αναζητούν και να διασταυρώνουν πληροφορίες και μέσω της αξιολόγησης πηγών να καταλαβαίνουν αν μια πληροφορία είναι έγκυρη ή ψεύτικη, η εκπαίδευση γίνεται στο πλαίσιο της αναζήτησης βιβλιογραφίας, προστασίας πνευματικών δικαιωμάτων και προσωπικών δεδομένων.

Η κριτική σκέψη είναι ένας ακόμα σημαντικός παράγοντας που ενισχύεται μέσω των βιβλιοθηκών, καθώς βοηθούν τους χρήστες να ανακαλύψουν τα λεγόμενα fake news, με τη βοήθεια των διάφορων εργαλείων αναζήτησης και ανάλυσης πληροφορίας, ειδικά τώρα σε μια εποχή άφθονης παραπληροφόρησης.

Τέλος οι βιβλιοθήκες μπορούν να γίνουν ο φορέας πρακτικής απασχόλησης και εργασιακής εμπειρίας ενός φοιτητή και μετέπειτα εργαζόμενου, συνεπώς παρέχουν πόρους και εφόδια ούτως ώστε ο φοιτητής να έχει ένα ακόμα <<όπλο>> στην επαγγελματική του <<φαρέτρα>> προκειμένου να βρει μια δουλειά μελλοντικά πάνω στο αντικείμενο που τον ενδιαφέρει και κατά προτίμηση στην ειδικότητα που έχει σπουδάσει.

Κλείνοντας το κεφάλαιο <<εκπαίδευση>>, αξίζει να σημειωθεί πως οι βιβλιοθήκες παίζουν καθοριστικό και πολυσύνθετο ρόλο σε αυτήν, διότι με τη συνδρομή τους, αλλάζουν θέλοντας και μη τις νοηματικές κατευθύνσεις των ανθρώπων.

Οι άνθρωποι είτε προερχόμενοι από υψηλό ή από χαμηλό πνευματικό επίπεδο με όλα όσα βιώνουν και ανακαλύπτουν σε αυτήν, αναλόγως τη διάδραση και την επαφή του καθενός, διαφοροποιείται το εκάστοτε επίπεδο διανόησης, το χαμηλό δυναμώνει και το ήδη υψηλό εξυψώνεται περεταίρω και ισχυροποιείται και αυτό συμβαίνει ακριβώς επειδή οι βιβλιοθήκες είναι ο πλέον κατάλληλος χώρος διάδρασης, κριτικής σκέψης και συνεργασίας.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Οι βιβλιοθήκες σηκώνουν στις πλάτες τους μια πολύ βαριά κληρονομιά, του πολιτισμού, συνεπώς πρέπει η ίδια η λέξη βιβλιοθήκη να τιμά αλλά και να πληρεί το όνομα της, <<βιβλίο+θήκη>>, δηλαδή καταγραφή, αποθήκευση και διάδοση της πολιτιστικής κληρονομιάς μιας κοινότητας, μιας πόλης, ή αν επιθυμούμε να το διευρύνουμε ακόμα περισσότερο κουβαλούν την πολιτιστική κληρονομιά της ιστορίας μια χώρας.

Οτιδήποτε έχει συμβεί ανά τους αιώνες χάρη σ' αυτήν και μέσω των βιβλίων και διάφορων άλλων τεκμηρίων μπορεί να διαδοθεί στον κόσμο από τους προγενέστερους στους μεταγενέστερους, προκειμένου να υπάρξει ενημέρωση, πληροφόρηση, μάθηση, επομένως οπωσδήποτε η βιβλιοθήκη οφείλει να είναι το θησαυροφυλάκιο, αλλά και ο αγγελιοφόρος γνώσης.

Υπάρχουν βιβλιοθήκες, οι οποίες σε χώρες του εξωτερικού αποτελούν τμήμα του πολιτισμού τους όπως του Κογκρέσο στις Η.Π.Α., της Αλεξάνδρειας στην Αίγυπτο, η Λαυρεντιανή στην Ιταλία κ.α., οι οποίες αναγνωρίζονται όχι σαν απλά κτίρια, αλλά σαν ναοί ιστορίας και ζωντανά κέντρα μάθησης.

Είναι αξιοθαύμαστο, υπέροχο και ελπιδοφόρο ταυτόχρονα το γεγονός πως υπάρχουν χώρες, οι οποίες αναγνωρίζουν την προσφορά των βιβλιοθηκών στην ιστορία του πολιτισμού τους, για τον λόγο αυτό αντιμετωπίζονται με την πρέπουσα σοβαρότητα και τον ανάλογο επαγγελματισμό, από τα κράτη τους.

Θέτουν αυστηρά κριτήρια, ορίζουν επαρκή προσόντα και ζητούν άριστη επαγγελματική κατάρτιση ούτως ώστε να πλαισιώσουν τις βιβλιοθήκες τους και κυρίως τις παγκοσμίως αναγνωρισμένες με το καταλληλότερο προσωπικό.

Οι συγκεκριμένες κρατούν τον ιστορικό θησαυρό μιας χώρας μέσα τους καταγεγραμμένο σε πάρα πολλά βιβλία, εγκυκλοπαίδειες και άλλα τεκμήρια, επομένως η προσοχή και η ευαισθησία των χωρών οφείλει να είναι ανάλογη, το γεγονός αυτό πρέπει σε κάθε περίπτωση να αφορά και τις ελληνικές βιβλιοθήκες.

Οι ελληνικές όπως και του εξωτερικού έτσι κι αυτές, αποθηκεύουν τα ιστορικά γεγονότα και τα διαδίδουν στο λαό, για τον λόγο αυτό η ευαισθησία, η προσοχή και οι υποδομές πρέπει να κυμαίνονται σε ανάλογα επίπεδα, καθώς ο πολιτισμός είναι από τα πιο σημαντικά κριτήρια, προκειμένου να διαδοθεί το ιστορικό πλαίσιο μιας χώρας στον υπόλοιπο κόσμο.

Οι βιβλιοθήκες είτε στον ενικό, είτε στον πληθυντικό αριθμό πρεσβεύουν την εικόνα ενός κράτους προς τα έξω, τόσο σαν μονάδα (η βιβλιοθήκη), όσο και σαν σύνολο (οι βιβλιοθήκες) και σαν κάτι πολύ σπουδαίο, πολύτιμο και ξεχωριστό θα πρέπει να εκλαμβάνονται στο μυαλό των ανθρώπων, ιδίως όσον αφορά την παγκόσμια εικόνα.

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ανά τους αιώνες υπήρχαν βιβλιοθήκες καταγραφής, διάδοσης και αποθήκευσης ιστορικών γεγονότων από την αρχαιότητα, δημιουργημένες κατ' εντολή κάποιων εμβληματικών ηγετών και αυτοκρατόρων, αυτό από μόνο του αποδεικνύει τη σπουδαιότητα που είχαν οι βιβλιοθήκες στην ανθρώπινη συνείδηση πολλούς αιώνες πριν, ούτως ώστε να σωθεί και να μην εξαλειφθεί η ιστορία του εκάστοτε πολιτισμού.

Επίσης δεν είναι τυχαίο το γεγονός της ύπαρξης κάποιων αρχαίων βιβλιοθηκών, οι οποίες διατηρούνται άριστα στις μέρες μας, αλλά και αναβαθμίζονται, καθώς η ευλάβεια, η ευαισθησία και η προσοχή που δινόταν από τους αρχαίους κόσμους για την διατήρηση των βιβλιοθηκών εκείνων, σήμερα αν μη τι άλλο εντυπωσιάζει και πάρα πολύς κόσμος συρρέει, για να τις θαυμάσει από κοντά.

Οι βιβλιοθήκες λοιπόν στην προσπάθειά τους να κρατήσουν ζωντανή μέσα τους την <<εικόνα>> και την <<έννοια>> του πολιτισμού χρειάζεται σαφώς να έχουν στις υποδομές τους ένα τμήμα, το οποίο να παρουσιάζει εικόνες, πίνακες ζωγραφικής ή ακόμα και τοιχογραφίες της πολιτισμικής ιστορίας της χώρας τους.

Είναι ένας ευφυής τρόπος, ούτως ώστε να αφομοιωθεί στη σκέψη του εκάστοτε επισκέπτη ότι στην βιβλιοθήκη της πόλης του, υπάρχει ένα μέρος ιστορίας του τόπου στον οποίο ζει, κατοικεί και δραστηριοποιείται, μια γωνιά πολιτιστικής κληρονομιάς και έκθεσης γεγονότων μπροστά στα μάτια του.

Υπάρχουν βέβαια και κάποιες περιπτώσεις, στις οποίες οι βιβλιοθήκες μπορούν να παίξουν το ρόλο μουσείων και αρχείων, αποκτώντας παράλληλα τριπλή υπόσταση, ούτως ώστε να προστατεύσουν την ιστορία των ανθρώπων και των λαών, προερχόμενων από χώρες με τεράστια πολιτιστική κληρονομιά.

Ο πολιτισμός πρέπει να προωθείται στους ανθρώπους με την κοινωνική ισότητα, καθώς όλοι έχουν το δικαίωμα να μάθουν ένα κομμάτι της ιστορίας του τόπου, στον οποίο διαμένουν και η βιβλιοθήκη είναι ο καλύτερος αρωγός προκειμένου να επιτευχθεί αυτός ο στόχος.

Ο συγκεκριμένος στόχος επιτυγχάνεται μέσω της ελευθερίας στην πρόσβαση πληροφοριών και βιβλίων, με αυτόν τον τρόπο υποστηρίζεται η δημοκρατία και η λεγόμενη <<ανοιχτή κοινωνία>>, παύοντας να υπάρχουν μειονότητες και οι λεγόμενοι <<άνθρωποι ενός κατώτερου θεού>>.

Ο θεσμός των βιβλιοθηκών επομένως αποκτά άλλη σημασία και αξία όσον αφορά τον πολιτισμό, με το όνομα <<βασικοί πολιτισμικοί πυλώνες>> και <<θεματοφύλακες πολιτισμικής κληρονομιάς>> καθώς επρόκειτο για τη διαχείριση και τη διασφάλιση αυτής και της ιστορίας ενός ολόκληρου λαού.

Πολιτισμός σημαίνει τέχνη, σημαίνει ιστορία, λογοτεχνία, δίνει ταυτότητα και αναγνώριση στους ανθρώπους, τους ανεβάζει επίπεδο, προσδίδοντάς τους κύρος, ένας ακόμα λόγος λοιπόν για να επιτρέπει την δωρεάν πρόσβαση σε ιστορικές πληροφορίες η βιβλιοθήκη και την άμεση επαφή με πολύτιμο και σπάνιο υλικό.

Ως προς αυτήν την κατεύθυνση διοργανώνονται εκδηλώσεις, παρέχονται δραστηριότητες και προσφέρονται ευκαιρίες κοινωνικής αλληλεπίδρασης μεταξύ ομάδων και ατόμων με άμεσο στόχο την προαγωγή της τέχνης, της επιστήμης, της ιστορίας και γενικότερα ότι έχει σχέση με τον πολιτισμό.

Τέλος, με την τόσο ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας, στη βιβλιοθήκη όχι απλά σώζεται ο πολιτισμός, αλλά γεννιέται και σαν ψηφιακός, ζωντανεύοντας με εντυπωσιακό τρόπο μπροστά στα μάτια των επισκεπτών, καταχωρημένος σε ηλεκτρονικές πηγές, διάφορες βάσεις δεδομένων και βεβαίως σε αρχεία ψηφιακής υπόστασης, δίνοντας έτσι μεγαλύτερη βαρύτητα στην έννοια του.

ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Άλλο ένα πολύτιμο κομμάτι στη ζωή των ανθρώπων και κυρίως των παιδιών είναι η ψυχαγωγία και οι βιβλιοθήκες σε κάθε περίπτωση οφείλουν να συμβάλουν σε αυτό, δημιουργώντας όμορφους, ευρύχωρους και κατάλληλους χώρους για αναψυχή.

Η βιβλιοθήκη προκειμένου να κρατήσει αμείωτο το ενδιαφέρον των μικρών φίλων μας, δημιουργεί ένα περιβάλλον έτσι όπως θα το φανταζόταν κάθε παιδί, δηλαδή γεμάτο φαντασία και παιχνίδι σε πρώτο βαθμό, αλλά πέρα από αυτό, οι χώροι της βιβλιοθήκης θα πρέπει να παρέχουν και τα κατάλληλα παιδικά βιβλία προς μάθηση και καλλιέργεια των παιδιών.

Ένας ακόμα διασκεδαστικός τρόπος για να περάσουν ευχάριστα και δημιουργικά το χρόνο τους τα παιδιά, πέρα από το διάβασμα και το παιχνίδι, είναι και διάφορες άλλες δημιουργικές και εποικοδομητικές ασχολίες όπως η ζωγραφική, είτε με μαρκαδόρους, είτε με τέμπερες σε χαρτί ή πάνω σε χαρτόνι.

Η χαρτοκοπτική επίσης θα ήταν μια ευπρόσδεκτη δημιουργική απασχόληση, όπως και η κατασκευή με πλαστελίνες, για κάθε απασχόληση των παιδιών θα πρέπει να υπάρχει ο κατάλληλος χώρος, με τον κατάλληλο επιβλέποντα ή επιβλέπουσα για την ασφάλεια από τυχόν ατυχήματα πάνω στο παιχνίδι ή πάνω στην απασχόληση.

Εφόσον οι μικροί μας φίλοι μείνουν ικανοποιημένοι και φύγουν χαρούμενοι κάθε φορά που θα επισκέπτονται τη βιβλιοθήκη, τότε η τελευταία (βιβλιοθήκη), μόνο κερδισμένη μπορεί να βγει απ' αυτό, καθώς το παιδικό κοινό, με τον ενθουσιασμό που το διακατέχει, εκτός από το ρόλο του επισκέπτη που αρχικά διατελεί, εν συνεχεία διατελεί και έναν άλλο ρόλο αυτόν του αγγελιοφόρου.

Το παιδί λειτουργεί σαν αρωγός, συνεπώς, θα μεταδώσει τη χαρά, την ικανοποίηση και την ψυχική του ευχαρίστηση στον περίγυρο του (γονείς, συγγενείς, φίλους) και με αυτόν τον τρόπο οι βιβλιοθήκες θα αποκτήσουν κι άλλους επισκέπτες από το παιδικό κυρίως περιβάλλον, θα δημιουργηθεί ένας κύκλος, ο οποίος θα διευρύνει το παιδικό κοινό και κατά συνέπεια το εύρος και τη φήμη της.

Σαφώς οι υποδομές, αφότου διευρυνθεί το κοινό (παιδικό ή και ενήλικο) οφείλουν να ενισχύσουν την ποιότητά τους, προκειμένου να διατηρηθεί το γόητρο και η φήμη, αυτή η λεπτομέρεια θα λειτουργήσει ευεργετικά για τη βιβλιοθήκη και το κοινό της, καθώς έτσι θα διατηρήσουν την όμορφη επαφή, την οποία έχουν αναπτύξει.

Με δεδομένο ότι κάποια πράγματα είναι αμοιβαία και αλληλένδετα, όσο τα παιδιά θα χρήζουν προσοχής και αγάπης από αυτές, φροντίζοντας για την ψυχαγωγία και την τέρψη τους και όχι μόνο έτσι και τα παιδιά δεν θα τις εγκαταλείψουν και θα τις εξασφαλίζουν περεταίρω κόσμο.

Μια ακόμα λειτουργία, η οποία καλό είναι να τεθεί σε εφαρμογή αν δεν έχει ήδη τεθεί είναι η διαμόρφωση χώρου κουκλοθέατρου προς χαρά και διασκέδαση των μικρών μας φίλων ή ακόμα καλύτερα η παρουσία επαγγελματία κλόουν ή ζογκλέρ σε κάποια events ή happenings της βιβλιοθήκης.

Η ψυχαγωγία βεβαίως αφορά και το υπόλοιπο κοινό, το οποίο θα εισέλθει στο χώρο της βιβλιοθήκης, μια μορφή ψυχαγωγίας είναι και η ανάγνωση βιβλίων, διαφόρων κατηγοριών από μυθιστορήματα μέχρι εγκυκλοπαίδειες και από ποιήματα μέχρι βιογραφίες, ούτως ώστε να καλυφθούν όλα τα γούστα και τα ενδιαφέροντα του κόσμου.

Μια άλλη μορφή ψυχαγωγίας είναι και όταν ένας καινούργιος συγγραφέας ή ποιητής παρουσιάζει το βιβλίο του, ούτως ώστε να γίνει γνωστός στον κόσμο, υπάρχει και η ψηφιακή ψυχαγωγία για όποιον θέλει να εισχωρήσει στην ψηφιακή πραγματικότητα και να έχει πρόσβαση στους ψηφιακούς πόρους, συνεπώς διατίθενται ηλεκτρονικά βιβλία και audio books.

Η βιβλιοθήκη έχει τη δυνατότητα επίσης να προσφέρει στο κοινό της μοναχικούς, ήσυχους και χαλαρωτικούς χώρους, ούτως ώστε να γίνει το διάβασμα πιο απολαυστικό με τους θαμώνες να μπορούν να γίνουν ένα με το περιεχόμενο του βιβλίου και να βυθιστούν στον κόσμο της ανάγνωσης χωρίς να τους αποσπάσει κάποιος την προσοχή.

Η ανάγνωση είναι ένα είδος κουλτούρας και η ψυχαγωγία έχει τη δυνατότητα να συμβάλει σε αυτό, προωθώντας την απόλαυση για μάθηση, καθώς ο άνθρωπος δε σταματάει ποτέ να μαθαίνει και αν μπορεί αυτό να συνδυάζεται και με ψυχαγωγικό τρόπο αυτό θα ήταν το ιδανικό σενάριο.

ΤΟΠΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Οι βιβλιοθήκες αποτελούν ή πρέπει έστω σε ορισμένο βαθμό να αποτελούν έναν καταλυτικό παράγοντα στη διαμόρφωση της τοπικής κοινωνίας, καθώς και με τον τρόπο αυτό διαδίδεται προς τον υπόλοιπο κόσμο μιας πόλης και μιας χώρας η ιστορία και η προέλευση της, η βιβλιοθήκη της είναι σαφώς η εικόνα της, το πως ξεκίνησαν όλα για μια τοπική κοινωνία, πως ήταν και πως μετά διαμορφώθηκε.

Με την ύπαρξη μιας βιβλιοθήκης ή βιβλιοθηκών η τοπική κοινωνία αποκτά ταυτότητα, κύρος και σεβασμό, αλλάζει σαφώς το μορφωτικό της επίπεδο και αναγνωρίζεται με διαφορετικό τρόπο στην συνείδηση των υπολοίπων, η βιβλιοθήκη ενδέχεται να φυλάει πολύ σημαντικά και άκρως απόρρητα αρχεία ή ακόμα και ιστορικά ντοκουμέντα και υλικό, το οποίο να αφορά την ιστορία της τοπικής κοινωνίας.

Προκειμένου να αναπτυχθεί ομαλά μια κοινωνία η πρόσβαση στην γνώση και η υποστήριξη της δια βίου μάθησης θεωρείται θεμελιώδης, για τον λόγο αυτό λοιπόν οι πολίτες πρέπει να έρχονται σε επαφή με διάφορες μορφές πολιτισμού όπως: λογοτεχνία, τέχνη και ιστορία, οι οποίες θεωρούνται ίσως το πιο σημαντικό κομμάτι πολιτισμού μαζί με τη μουσική και την επιστήμη.

Η βιβλιοθήκη λειτουργεί αρκετές φορές και ως χώρος συνάντησης εντελώς διαφορετικών ανθρώπων, οι οποίοι ζουν μέσα στην ίδια κοινωνία και δεν είχε προκύψει να γνωριστούν μέχρι πρότινος, συνεπώς δίνεται η δυνατότητα μέσω της συνάντησης να πραγματοποιηθεί μια πιθανόν εποικοδομητική γνωριμία μεταξύ δυο ή και περισσότερων ανθρώπων διαφορετικών καταβολών, νοοτροπιών, φυλών, ηλικιών ή και γενεών ακόμα, προκειμένου να ανταλλάξουν απόψεις και ιδέες για διάφορα γεγονότα ή και να μοιραστούν εμπειρίες. Μια άλλη καινοτομία των βιβλιοθηκών, προκειμένου να δείξουν για ακόμα μια φορά πως δεν είναι απλά ένας χώρος μάθησης και γνώσης, είναι και η προαγωγή της ευημερίας στους πολίτες με την δυνατότητα πρόσβασης σε βιβλία, τα οποία σχετίζονται με την ψυχική υγεία ή ακόμα καλύτερα ένας διαδραστικότερος τρόπος είναι η πραγματοποίηση διαλέξεων με ψυχολόγους, ούτως ώστε να δημιουργηθεί μια ποιοτική συζήτηση με όσους επιθυμούν να ακούσουν ή και να μιλήσουν για θέματα, τα οποία τους απασχολούν.

Η βιβλιοθήκη στην τοπική κοινωνία έχει επίσης τη δυνατότητα να βοηθήσει τους νέους επιχειρηματίες, μέσω σεμιναρίων, προγραμμάτων καθοδήγησης και μέσω της ενημέρωσης για τις νέες τάσεις που υπάρχουν στην αγορά, προκειμένου να αναπτύξουν τη δική τους δραστηριότητα, αρχίζοντας σιγά σιγά τα πρώτα επιχειρηματικά τους βήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

ΕΜΒΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Μετά την παράθεση του ρόλου των βιβλιοθηκών στη ζωή των ανθρώπων σε 4 καταλυτικές κατηγορίες, (εκπαίδευση, πολιτισμός, ψυχαγωγία και τοπική κοινωνία) θα υπάρξει αναλυτική παρουσίαση κάποιων παγκόσμιων εμβληματικών και ιστορικών βιβλιοθηκών, οι οποίες έχουν παίξει καθοριστικό ρόλο για το βιβλίο, συμβάλλοντας στην ανάδειξη του και είναι αναγνωρισμένες ως <<παγκόσμια πολιτιστικά κέντρα>>, αποτελώντας ουσιαστικά πολύτιμο κομμάτι της πολιτιστικής κληρονομιάς των χωρών τους.

Στη συνέχεια η αναφορά θα επεκταθεί και στις ελληνικές βιβλιοθήκες, οι οποίες με τη σειρά τους έχουν το δική τους σημασία και έχουν παίξει το δικό τους ρόλο στην πολιτισμική και πνευματική ανάδειξη της χώρας μας, αλλά και στην αξία του βιβλίου στη ζωή μας.

Η ΑΡΧΑΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Η βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας, στην Αίγυπτο αποτελεί την ιστορικά πιο δημοφιλή, με περίοδο αφετηρίας να χρονολογείται τον 3^ο αιώνα π.Χ. και την καινούργια να συνεχίζει από το 2002 την παράδοση της αρχαίας, η οποία έχει καταστραφεί εδώ και αιώνες.

Η αρχαία βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας, ιδρύθηκε στην Ελληνιστική εποχή από τον **Πτολεμαίο Α'** και ολοκληρώθηκε κατά την διακυβέρνηση του γιου του, **Πτολεμαίου Β'** (283-246 π.Χ.), ξεπερνώντας οποιαδήποτε άλλη βιβλιοθήκη κι αν υπήρχε εκείνη την εποχή.

Η χωρητικότητά της ήταν πάρα πολύ πλούσια με εκατοντάδες χιλιάδες χειρόγραφα και βιβλία όλου του τότε κόσμου με στόχο την προστασία της γνώσης, δημιουργήθηκε προκειμένου να μνησεί τους ανθρώπους εκείνης της εποχής στο να μελετούν και να ερευνούν, άλλωστε στο περιεχόμενο της υπήρχαν έργα διάφορων επιστημονικών κατηγοριών όπως φιλοσοφία, ιατρική και επιστήμη.

Είχε ανοιχτή πρόσβαση σε κάθε επιστήμονα και φιλόσοφο, ο οποίος ήθελε να διαβάσει στη βιβλιοθήκη ή και να μεταλαμπαδεύσει τις γνώσεις του σε άλλους, ιστορικά και σημαντικά πρόσωπα εκείνης της εποχής πέρασαν τις πύλες της όπως ο **Ερατοσθένης**, (γεωγράφος και μαθηματικός), ο **Αρχιμήδης** (μαθηματικός και μηχανικός) και ο **Δημόκριτος** (φιλόσοφος).

Η καταστροφή της ήρθε αρχικά το 48 π.Χ. από επίθεση του **Ιούλιου Καίσαρα**, εξαιτίας της οποίας καταστράφηκε ένα μεγάλο τμήμα της, στη συνέχεια οι χριστιανοί συνέβαλαν και αυτοί σε ένα σημαντικό κομμάτι της καταστροφής της, καίγοντας παγανιστικά κείμενα κατά τον 4^ο αιώνα μ.Χ. όταν πια είχε επικρατήσει ο χριστιανισμός στην Αίγυπτο.

Το ολοκληρωτικό τέλος της ήρθε, (κατά τα φαινόμενα) με την επίθεση των Ισλαμιστών στην Αλεξάνδρεια το 642 μ.Χ. και αναφέρεται το <<κατά τα φαινόμενα>> καθώς δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία για το αν όντως το τέλος ήρθε εκείνη την περίοδο.

Η καταστροφή της συγκεκριμένης βιβλιοθήκης φημολογείται ως μια τεράστια απώλεια πολιτιστικής κληρονομιάς, άφησε όμως μια τεράστια κληρονομιά, η οποία ακόμα και σήμερα μνημονεύεται, αυτός άλλωστε ήταν και ο λόγος, για τον οποίο δημιουργήθηκε η καινούργια βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας τον 21^ο αιώνα.

Η ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ιδρύθηκε το 2002, τιμής ένεκεν, με σκοπό να συνεχίσει την παράδοση που άφησε η θρυλική αρχαία βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας, θεωρείται <<σύγχρονο πολιτιστικό-επιστημονικό κέντρο>> με έδρα φυσικά την Αλεξάνδρεια και το εντυπωσιακό της αρχιτεκτονικό σχέδιο πραγματοποιείσαι ο **Σνέιντ Μπεργκ**, αρχιτέκτονας νορβηγικής καταγωγής.

Η έμπνευση του Νορβηγού αν μη τι άλλο ήταν απίστευτη, καθώς η κατασκευή της νέας βιβλιοθήκης κόβει την ανάσα, με σχήμα σαν τεράστιος δίσκος, αναδύομενος από το γη και παρομοιάζεται με το πόσο απέραντη είναι η γνώση, ενώ στην κορυφή βρίσκεται ένας πελώριος θόλος, φωτίζοντας τον χώρο με ηλιακό φως, σαν συμβολισμό της γνώσης, η οποία φωτίζει τους ανθρώπους.

Η νέα βιβλιοθήκη περιέχει έναν απέραντο αριθμό 8.000.000 βιβλίων (μέχρι τώρα) και μαζί με αυτά υπάρχει και ένα γιγάντιο αρχείο ψηφιακής μορφής, το οποίο δίνει τη δυνατότητα πρόσβασης στην παγκόσμια βιβλιογραφία και σε παγκόσμιες πληροφορίες, μέσα σε αυτήν την χαώδη βιβλιοθήκη υπάρχουν επίσης μουσεία, χώροι εκδηλώσεων και εκθέσεων και αίθουσες για συνέδρια.

Η κύρια αίθουσα είναι τόσο μεγάλη, με αποτέλεσμα να αποτελείται από 13 διαζώματα και 3.500 θέσεις μελέτης, πέρα από τα προαναφερθέντα 8.000.000 βιβλία, διατίθενται και 200.000 δίσκοι και 100.000 χειρόγραφα στη συλλογή και ο συνολικός ως τώρα αριθμός εργαζομένων είναι στους 578.

Οι προαναφερόμενοι αριθμοί θα διαφοροποιηθούν με τα χρόνια προφανώς, καθώς η κυβέρνηση μελλοντικά θα ενισχύσει κι άλλο τη νέα βιβλιοθήκη της Αλεξάνδρειας, τόσο οικονομικά όσο και αναπτυξιακά.

Η νέα βιβλιοθήκη σκοπό έχει την προμήθεια της παγκόσμιας ακαδημαϊκής κοινότητας και όποιου άλλου ενδιαφέρετε να έχει πρόσβαση στα αρχεία της και στις γνωσιακές συλλογές της σχετικά με θέματα αρχαίων αλλά και μεσαιωνικών πολιτισμών.

Επίσης στη βιβλιοθήκη διατίθενται τα κατάλληλα μέσα για μελέτη πάνω στην επιστήμη και την οικονομία είτε της Αιγύπτου, είτε του κόσμου, αξιοσημείωτο είναι και το γεγονός ότι πραγματοποιούνται ξεναγήσεις ακόμα και στην ελληνική γλώσσα.

Την πύλη της διαβαίνουν διάφοροι ερευνητές και φοιτητές, κοινό που κατοικεί στην περιοχή, αλλά και αρκετοί τουρίστες, οι οποίοι συρρέουν κατά χιλιάδες, προκειμένου να την θαυμάσουν και να την απολαύσουν από κοντά, καθώς αποτελεί εγγυημένα δημοφιλή πολιτιστικό προορισμό του σύγχρονου κόσμου.

Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΚΟΓΚΡΕΣΟ

Είναι μακράν η μεγαλύτερη εθνική βιβλιοθήκη στον κόσμο, με το πλουσιότερο περιεχόμενο, στο ιστορικό της ξεκίνημα το 1800 στεγάστηκε στο Καπιτώλιο, όμως 14 χρόνια μετά οι Βρετανοί την κατάστρεψαν, καίγοντας την, αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μεταφερθεί πολλά χρόνια μετά το 1897 στη σημερινή της έδρα, την Ουάσινγκτον.

Διαθέτει, όπως προαναφέρθηκε ένα γιγάντιο περιεχόμενο 138.000.000 τεκμηρίων, το 2007 καταγεγραμμένα και το υλικό της εμπλουτίστηκε το 2016 κατά 24.000.000 τεκμήρια (162.000.000), αποτελεί το σημαντικότερο ίδρυμα παγκοσμίως, όπως επίσης και την πιο παλιά ομοσπονδιακή δομή στη χώρα της Αμερικής.

Το υλικό της διαχωρίζεται σε σύγχρονα και σπάνια βιβλία, κυβερνητικές εκδόσεις, χειρόγραφα, χάρτες, παρτιτούρες και μικροφίλμ σε 470 και πλέον γλώσσες του κόσμου!!! Η βιβλιοθήκη εκτός από διοργανώσεις εκθέσεων, συναυλιών και διαλέξεων δείχνει και την ευαίσθητη πλευρά της, βοηθώντας άτομα με ειδικές ανάγκες, εκδίδοντας γι' αυτούς βιβλία τυπωμένα σε Braille, ο χώρος της βιβλιοθήκης είναι πραγματικά αχανής, με αποτέλεσμα να είναι δομημένη σε 3 ονομαστικές πτέρυγες: **Τόμας Τζέφερσον**, (3^{ος} Πρόεδρος των Η.Π.Α.), **Τζον Άνταμς** (2^{ος} Πρόεδρος των Η.Π.Α.) και στο μνημείο του **Τζέιμς Μάντισον** (πολιτικός και διπλωμάτης, ένας από τους Προέδρους των Η.Π.Α. και ένας εκ των ιδρυτών της συγκεκριμένης χώρας).

Το 2007, η βιβλιοθήκη διέθετε οικονομικούς πόρους 600.000.000 δολαρίων, το προσωπικό της είναι 3.500 μόνιμοι απασχολούμενοι και το οικοδόμημα είχε μια τεράστια έκταση 350.000 τ.μ., το 2007 επίσης έγινε μια προσπάθεια ψηφιοποίησης, καθώς λόγω του πελώριου υλικού της κρίθηκε ότι ο χώρος δεν επαρκούσε.

Μέσα στη βιβλιοθήκη υπάρχουν και 4 διοικήσεις: Γραφείο Πνευματικών Δικαιωμάτων, προκειμένου να κατοχυρωθούν διπλώματα ευρεσιτεχνίας και πνευματικά δικαιώματα, Εθνική Υπηρεσία Βιβλιοθήκης Τυφλών και Κινητικά Αναπήρων προς εξυπηρέτηση τους με παραγωγή ηχητικών εγγράφων, Υπηρεσία Έρευνας Κογκρέσο, για την δημόσια πολιτική των μελών του και Νομική Βιβλιοθήκη Κογκρέσο για την παροχή νομικών πληροφοριών. Στη βιβλιοθήκη υπάρχουν και πολύ σπάνιες εκδόσεις, οι λεγόμενοι <<θησαυροί>> τόσο από Έλληνες συγγραφείς (**Ηρόδοτος**) όσο και από Λατίνους (**Λουκρήτιος**), αλλά και εκδόσεις από συγγραφείς της Αναγέννησης όπως **Μοντεσκιέ**, **Κοπέρνικος** και **Ντεκάρτ**, επίσης στο περιεχόμενο της διατίθεται και μια από τις 48 Βίβλους του **Γουτεμβέργιου**, τυπωμένες την περίοδο 1454-55.

Η συγκεκριμένη Βίβλος, τυπωμένη σε περγαμηνή είναι τόσο σπάνια, καθώς είναι μια από τις μόλις 3 που υπάρχουν σε ολόκληρο τον υπόλοιπο κόσμο!!! Αποκτήθηκε από τη βιβλιοθήκη το 1930 με αγορά πάνω από 600.000 δολάρια!!!

Άλλα σημαντικά και ιστορικά πρόσωπα, στα οποία πραγματοποιείται σχετική αναφορά είναι ο Γάλλος **Ντιντερό** (φιλόσοφος-διαφωτιστής), με την πρώτη ολοκληρωμένη έκδοση της Εγκυκλοπαίδειας του και ο Ελληνο-Ρωμαίος **Κλαύδιος Πτολεμαίος**, (αστρονόμος, μαθηματικός και γεωγράφος) με την πρώτη γεωγραφία του, δημοσιευμένη στη Βενετία το 1475 και τα 2 αυτά έργα είναι προς διάθεση του κοινού.

Υπάρχουν και αρχεία από πολλούς ψυχιάτρους, διαφορετικών χωρών, κατατιθέμενα στο τμήμα, το οποίο είναι υπεύθυνο για τα χειρόγραφα, με διασημότερο όλων να είναι το αρχειακό υλικό του Αυστριακού **Σίγκμουντ Φρόιντ** (ψυχίατρος, νευρολόγος) και προς τιμήν του το τμήμα απέκτησε την ονομασία SFA (Sigmund Freud Archives).

Η θέση των βιβλιοθηκονόμων υφίσταται στη Βιβλιοθήκη του Κογκρέσο από το 1802, ισχύει εφ' όρου ζωής, την θέση αυτή την απονέμει ο Πρόεδρος των Η.Π.Α. αφού πρώτα βέβαια συμβουλευτεί τη Γερουσία, η οποία πρέπει να δώσει τη συγκατάθεσή της, συνολικά είναι 12 μέχρι σήμερα οι βιβλιοθηκονόμοι, οι οποίοι έχουν περάσει από αυτή τη βιβλιοθήκη, με τον **Τζορτζ Γουότερστον** να είναι ο ιστορικά πρώτος κάτοχος αυτής της θέσης από το 1815 μέχρι και το 1829.

Ο **Χέρμπερτ Πάτναμ**, είναι ο μέχρι σήμερα αζεπέραστος σε θητεία βιβλιοθηκονόμος στη βιβλιοθήκη του Κογκρέσο, διότι έμεινε εκεί για 40 ολόκληρα χρόνια (1899-1939), όπως επίσης είναι ο βιβλιοθηκονόμος στην αλλαγή των αιώνων, δηλαδή ο τελευταίος του 19^{ου} αιώνα και ο πρώτος του 20^{ου}.

Για τον **Τζέιμς Χάντλεϊ Μπίλινγκτον** ισχύει κάτι παρόμοιο, καθώς είναι ο τελευταίος βιβλιοθηκονόμος του 20^{ου} αιώνα και ο πρώτος του 21^{ου} αιώνα για τη Βιβλιοθήκη του Κογκρέσο με θητεία από το 1987 μέχρι και το 2015.

Τέλος η **Κάρλα Χέιντεν**, έγινε η ιστορικά πρώτη γυναίκα βιβλιοθηκονόμος σε 200 χρόνια που δημιουργήθηκε αυτή η θέση, μετά από 11 αντρικές θητείες!!! Είναι ήδη 8 χρόνια στη βιβλιοθήκη με το ξεκίνημα της να πραγματοποιείται το 2016.

Κλείνοντας, αξίζει να σημειωθεί πως με την συνεργασία της Βιβλιοθήκης του Κογκρέσο και της UNESCO, δημιουργήθηκε η Παγκόσμια Ψηφιακή Βιβλιοθήκη από το 2005, με την ιδέα να προέρχεται από τον προαναφερόμενο βιβλιοθηκονόμο **Τζέιμς Μπίλινγκτον** και το έργο άρχισε να υλοποιείται από το 2006 και μετά.

Συνολικά, συνεργάστηκαν άλλες 5 παγκόσμιες βιβλιοθήκες (Αλεξάνδρειας, Βραζιλίας, Εθνική και Κρατική Βιβλιοθήκη της Ρωσίας, Εθνική Βιβλιοθήκη της Αιγύπτου και τα Αρχεία της Αιγύπτου) μαζί με την UNESCO και τη Βιβλιοθήκη του Κογκρέσο, κατόπιν δέσμευσής τους στο έργο, το 2007 δημιουργήθηκε ένα πρότυπο της ψηφιακής αυτής βιβλιοθήκης και διατέθηκε σε όλους διαδικτυακά 2 χρόνια μετά.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Με έτος ίδρυσης το 1368 και επεκτάθηκε λόγω του **Λουδοβίκου ΙΔ΄**, το 1793 έχοντας επιτρέψει στο κοινό την ελεύθερη είσοδο στα τεκμήρια και στα αρχεία της, με πιο απλά λόγια στο υλικό της, έγινε ταυτόχρονα η πρώτη στην ιστορία ελεύθερη δημόσια βιβλιοθήκη. Εδρεύει στο Παρίσι με πρόεδρο της, τον **Μπρινό Ρασίν** (2007-2016) και μετά απ' αυτόν, ο **Λοράνς Ενγκέλ**.

Διαθέτει ένα χώρο, αποτελούμενο από μια μεγάλη αίθουσα σχήματος οβάλ, μέσα στην οποία υπάρχουν σταθμοί εργασίας για κάθε αναγνώστη, στην οβάλ αίθουσα και σε αίθουσα κάθε ορόφου, βρίσκονται τα χιλιάδες τεκμήρια της βιβλιοθήκης, στα οποία υπάρχουν και ελληνικά χειρόγραφα μεγάλης ποσότητας.

Φυσικά σαν εθνική βιβλιοθήκη της Γαλλίας, δε θα μπορούσε να μην περιλαμβάνει και ολόκληρη την εκδοτική παραγωγή της χώρας, αλλά δεν περιορίζεται μόνο σε αυτό, καθώς αναλαμβάνει και οτιδήποτε έχει σχέση με το βιβλίο όπως εκδηλώσεις, εκθέσεις και πολλές άλλες δραστηριότητες σε χώρους ειδικά διαμορφωμένους.

Στην εθνική βιβλιοθήκη της Γαλλίας διατίθεται μια πελώρια συλλογή από χειρόγραφα (μεσαιωνικά και σύγχρονα), η μεγαλύτερη σε ολόκληρο τον κόσμο και μαζί με αυτά παρουσιάζονται κάποια λογοτεχνικά χειρόγραφα σπουδαίων γαλλικών προσωπικοτήτων όπως: **Ντιντερό, Προυστ, Σαρτρ** κ.α.

Συγκεντρώνεται επίσης, η κορυφαία σε ποσότητα συλλογή αρχαίων ελληνικών χειρογράφων (5.000 σχεδόν στο σύνολο) και υπάρχει γι' αυτά διαχωρισμός ενοτήτων σαν αρχαία ελληνικά, Coislin και ελληνικά χειρόγραφα, τα οποία εξαρτώνται από το περιεχόμενο (διανοούμενοι και βιβλιόφιλοι, εξειδικευμένες συλλογές, γαλλικές επαρχίες κ.α.).

Στις 14/7/1988 ανακοινώθηκε από τον τότε Πρόεδρο Γαλλίας, **Φρανσουά Μιτεράν** η επέκταση της βιβλιοθήκης με την κατασκευή ενός νέου κτιρίου, το οποίο θα περιλαμβάνει την τελευταία λέξη της τεχνολογίας για να μεταφέρει δεδομένα και θα είναι προσβάσιμο σε όλο τον κόσμο, το καινούργιο αυτό τμήμα προοριζόταν για την κάλυψη όλων των πεδίων γνώσης.

Ένα χρόνο ακριβώς μετά, το σχέδιο του αρχιτέκτονα **Ντομινίκ Περόλ** έγινε αποδεκτό και ο σχεδιασμός της ήταν τόσο άρτιος που το 1996 δέχτηκε τιμητικό βραβείο σύγχρονης αρχιτεκτονικής από την Ευρωπαϊκή Ένωση, η λεγόμενη <<BNF>> (Bibliothèque Nationale de France) χωρίζεται σε 4 πύργους, οι οποίοι και την αποτελούν (Χρόνων, Νόμων, Αριθμών και Γραμμάτων).

Τέλος η Εθνική Βιβλιοθήκη της Γαλλίας το 1997 δημιούργησε και τη δική της ψηφιακή προς εξυπηρέτηση των διαδικτυακών χρηστών της αλλά και των συνεργατών της, πρόκειται για την <<Gallica>> η οποία σήμερα αριθμεί 6.000.000 αρχεία ψηφιακής μορφής από διάφορα είδη: βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες, κινούμενα σχέδια κ.α.

Στις 10/2/2010 τα ψηφιοποιημένα αρχεία της Gallica έγιναν 1.000.000 και ακριβώς 9 χρόνια μετά 5.000.000, με την Gallica να φτάνει τα 6.000.000 σε λιγότερο από ένα χρόνο μετά και να τα καταχωρεί στον ιστό της, με την πρώτη θέση να καταλαμβάνουν τα περιοδικά και οι εφημερίδες, σαν τα 2/3 των ψηφιοποιημένων αρχείων.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Ονομάζεται και NLC (National Library of China), λειτουργεί και ως κεντρική δημόσια βιβλιοθήκη, με μια απέραντη συλλογή 37.000.000 τεκμηρίων και άνω, είναι μακράν η μεγαλύτερη βιβλιοθήκη στην Κίνα και μια εκ των μεγαλύτερων στην Ασία αλλά και παγκοσμίως, περιλαμβάνει τις πλουσιότερες συλλογές από την λογοτεχνία της Κίνας αλλά και ιστορικών εγγραφών σε παγκόσμιο επίπεδο.

Πριν αποκτήσει τη σημερινή της ονομασία, λεγόταν Αυτοκρατορική Βιβλιοθήκη του Πεκίνου, ιδρυμένη από την δυναστεία **Τσινγκ** στις 9/9/1909, ανοίγοντας τις πύλες της, 3 χρόνια μετά, αφότου πραγματοποιήθηκε η Επανάσταση του **Ξινχάι**, πολύ καιρό αργότερα και συγκεκριμένα τον Ιούλιο του 1928, μετονομάστηκε σε Εθνική Βιβλιοθήκη του Πεκίνου και μετά έλαβε την ονομασία, την οποία μέχρι σήμερα έχει.

Υπάρχει ένα αξιοσημείωτο υπόβαθρο πίσω από την ιστορία της εθνικής βιβλιοθήκης της Κίνας, το οποίο εξηγεί το πως και το πότε ξεκίνησε η προσπάθεια των κινεζικού λαού να δημιουργήσει τη δική του βιβλιοθήκη.

19^{ος} αιώνας, τέλος, η δυναστεία των **Τσινγκ** μετρώντας πολλές ήττες από τους Δυτικούς, αποφάσισε να στείλει ανταποκριτές διπλωμάτες στο εξωτερικό στην προσπάθεια της να καταλάβει καλύτερα τους θεσμούς του Δυτικού κόσμου και σύμφωνα με την καταγραφή των ανταποκριτών διπλωματών, οι δυτικές βιβλιοθήκες είναι πόλος έλξης πολλών αναγνωστών, οι οποίοι σέβονταν τα βιβλία που είχαν δανειστεί απ' αυτές, χωρίς να προσπαθούν να τα κρατήσουν παράνομα δίχως να τα επιστρέψουν.

Με αυτό ως γνώμονα άρχισε η προσπάθεια δημιουργίας μιας επαρχιακής βιβλιοθήκης το 1906, με τον κυβερνήτη **Πανγκ Χονγκσού** να ανακοινώνει ότι έχει ολοκληρώσει τις διαδικασίες ίδρυσής της, συνεπώς το 1908 και 1909, υψηλόβαθμοι αξιωματούχοι από διάφορες επαρχίες, υπέβαλαν αίτηση στο Δικαστήριο της Αυτοκρατορίας, προκειμένου να αποκτήσει κάθε επαρχία της βιβλιοθήκη της, αίτημα που έγινε δεκτό στις 2/5/1909, από το Υπουργείο Παιδείας του **Κιούνγκ**.

Η ιστορική στιγμή για τη δημιουργία της εθνικής βιβλιοθήκης έφτασε όπως προαναφέρθηκε στις 9/9/1909, ύστερα από πρόταση του βετεράνου του κινήματος Αυτοενίσχυσης **Ζανγκ Ζίντονγκ** και έτσι με διάταγμα της αυτοκρατορίας έγινε αποδεκτή η ίδρυση με αρχική ονομασία Αυτοκρατορική Βιβλιοθήκη του Πεκίνου ή Μητροπολιτική Βιβλιοθήκη.

Η γενική εικόνα της συλλογής της βιβλιοθήκης εντυπωσιάζει και ως προς το μέγεθος και ως προς την αρχιτεκτονική, καθώς περιλαμβάνει 37.000.000 τεκμήρια, σύμφωνα με καταγραφή τον Δεκέμβριο του 2016, αλλά και επίσημες εκδόσεις από τα Ηνωμένα Έθνη και από ξένες κυβερνήσεις και επίσης περιλαμβάνει έργα λογοτεχνίας σε πάνω από 115 γλώσσες.

Στη βιβλιοθήκη μπορεί κάποιος να βρει κείμενα, τα οποία έχουν γραφτεί πάνω σε κοχύλια και σε οστά από χελώνα, όπως επίσης και αρχαία χειρόγραφα και τόμους που έχουν τυπωθεί σε μπλοκ, υπάρχει ένας σημαντικός αριθμός 11 πολύτιμων συλλογών, με τα παραδοσιακά κινεζικά βιβλία με νήματα να συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο ποσοστό (1.640.000).

Στη βιβλιοθήκη φυσικά πολύτιμο υλικό αποτελούν και κάποια σπάνια έγγραφα και αρχεία διαφόρων κινεζικών δυναστειών, το Νοέμβριο του 2001 η Εθνική Βιβλιοθήκη της Κίνας απέκτησε τη δική της ψηφιακή κατόπιν έγκρισης από το Συμβούλιο της Επικρατείας.

Στις 28/10/2003, η Εθνική Βιβλιοθήκη πέρασε σε νέα εποχή, καθώς εντάχθηκε στις βιβλιοθήκες με προηγμένη τεχνολογία, σύμφωνα με το σύστημα διαχείρισης της, ονόματι <<ALEPH500>>, το οποίο ξεκίνησε να λειτουργεί.

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ

Πρόκειται για την μεγαλύτερη βιβλιοθήκη της Αυστραλίας με αγγλική ονομασία (National Library of Australia) και έχει ως μεγάλο στόχο να διατηρήσει και να αναπτύξει μια εθνική συλλογή αποτελούμενη από υλικό βιβλιοθηκών, οι οποίες σχετίζονται με την Αυστραλία και τον λαό της.

Με έτος ίδρυσης το 1960 στην πρωτεύουσα Καμπέρα, όπου είναι και η έδρα της βιβλιοθήκης, μέχρι τη σεζόν 2012-2013, η συλλογή της διέθετε πάνω από 6.000.000 αντικείμενα και για να ακριβολογήσουμε 6.496.772, επίσης περιείχε και πολλά χειρόγραφα, επιπλέον εργάζονται σε αυτήν 444 υπάλληλοι καταγεγραμμένοι το 2015, με τον ετήσιο προϋπολογισμό της βιβλιοθήκης να υπολογίζεται στα 66.600.000 αυστραλιανά δολάρια τη σεζόν 2014-2015.

Η ιστορία της Εθνικής βιβλιοθήκης της Αυστραλίας, ξεκινάει πολλά χρόνια πριν την ίδρυση της, συγκεκριμένα το 1907, με τη Μικτή Επιτροπή, της οποίας προέδρευε ο Σερ Φρέντερικ Γουίλιαμ Χόλντερ, να ορίζει τον σκοπό της, ως ένα σημαντικό οικοδόμημα, σαν οικία της λογοτεχνίας και σαν το καμάρι του έθνους της Αυστραλίας, αλλά και ολόκληρου του πλανήτη.

Η ίδρυση της βιβλιοθήκης της Αυστραλίας υπάγεται στο νόμο περί Εθνικής Βιβλιοθήκης του 1960, με τη βιβλιοθήκη να ιδρύεται, προκειμένου να διατηρήσει και να αναπτύξει μια τεράστια βιβλιογραφική συλλογή παγκόσμιας εμβέλειας και με αρχικό στόχο ουσιαστικά να αποτελέσει τμήμα (ολοκληρωμένο και εθνικό) για τον λαό της Αυστραλίας.

Ο στόχος, στην ουσία επετεύχθη, σύμφωνα με τη νόμιμη κατάθεση, που αφορά την Αυστραλία καθώς αποτελεί τη μακράν μεγαλύτερη βιβλιοθήκη της Αυστραλίας και πέρα από την αυστραλιανή συλλογή, διαθέτει και κάποιες πολύτιμες συλλογές λογοτεχνικού είδους αλλά και συλλογές για τον πολιτισμό της Ασίας.

Αρχιτεκτονικά, αξίζει σαφώς να σημειωθεί πως το τωρινό κτίριο, το οποίο είναι κοντά στη λίμνη Μπέρλι Γκρίφιν, στην όψη μοιάζει πολύ με τον <<Παρθενώνα>>, είναι σχεδιασμένο από το Μπάνινγκ εντ Μάντεν στούντιο, του αρχιτέκτονα Γουόλτερ Μπάνινγκ και τα εγκαίνια έγιναν το 1968.

Επίσης, στο κτίριο υπάρχει και ένας διάδρομος φτιαγμένος από μάρμαρα, με στολίδια από βιτρό και υπεύθυνος γι' αυτά είναι ο Αυστραλός αρτίστας Λεονάρντ Φρεντς, επιπλέον βρίσκονται και τρεις ταπετσαρίες του Ούγγρου/Γάλλου σχεδιαστή υλικών και αρτίστα Ματιέ Ματεγκό.

Κλείνοντας να αναφερθεί πως στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Αυστραλίας, έχουν διατελέσει διευθυντές 9 πρόσωπα, 8 άντρες και 1 γυναίκα εδώ και 123 χρόνια (1901-2024), πρώτος και ιστορικός διευθυντής ήταν ο Άρθουρ Γουάντσγουορθ, ο οποίος ήταν ο μακροβιότερος, με θητεία 26 χρόνων (1901-1927)!!!

Τέλος αξίζει να σημειωθεί πως ο Γιαν Φάλλερτον ήταν ταυτόχρονα ο τελευταίος διευθυντής του 20^{ου} αιώνα και ο πρώτος του 21^{ου}, με θητεία από το 1999 μέχρι και το 2010, όταν και τον αντικατέστησε η μοναδική διευθύντρια ως τώρα αυτής της βιβλιοθήκης, η Ανν Μαρί Σβίλτριχ, η οποία διατελεί ως διευθύντρια ήδη 13 χρόνια από το 2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4^ο

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ίδρυση από την Ιωάννη Καποδίστρια το 1829, με στόχο τη διαφύλαξη τεκμηρίων επιστημονικού και πολιτισμικού τομέα, τα οποία δημιουργούνται εντός συνόρων ή στο εξωτερικό και έχουν σχέση με τον Ελληνισμό.

Με έδρα το Βαλλιάνειο Μέγαρο, στην Πανεπιστημίου, μέχρι το 2017, διότι το 2018 μεταφέρθηκε στο <<Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος>>, όπου και βρίσκεται μέχρι σήμερα.

Όλα ξεκίνησαν από τον φιλέλληνα **Ιωάννη Ιάκωβο Μέγιορ**, ο οποίος ανέφερε αυτή την ιδέα σ' ένα άρθρο του, το 1824, στα <<Ελληνικά Χρονικά>>, (εφημερίδα του) και μαζί με τον **Λόρδο Βύρωνα** ήταν υπεύθυνοι για την προώθηση της ελληνικής επανάστασης του 1821, με αποτέλεσμα 5 χρόνια αργότερα ο **Καποδίστριας** να κάνει πράξη την ιδέα του **Μέγιορ**, με το να ενώσει διάφορα πνευματικά ιδρύματα (σχολεία, μουσεία και τυπογραφεία) με την Εθνική Βιβλιοθήκη.

Κατά τα τέλη του 1830, η βιβλιοθήκη, ονομαζόμενη <<εθνική>> από τον **Ανδρέα Μουστοξύδη** αριθμούσε 1.018 τόμους από εκτυπωμένα βιβλία, συλλογής Ελλήνων και φιλελλήνων, η Εθνική Βιβλιοθήκη, με αρχική έδρα την Αίγινα, μεταφέρθηκε 4 χρόνια αργότερα στην καινούργια πρωτεύουσα της Ελλάδας, την Αθήνα και συγκεκριμένα στα δημόσια λουτρά της Ρωμαϊκής Αγοράς, εν συνεχεία στην εκκλησία <<Άγιος Ελευθέριος>> και μετά στη Μητρόπολη.

Με την πάροδο των χρόνων η βιβλιοθήκη διεύρυνε σημαντικά τον αριθμό βιβλίων της, διότι εκτός από την αγορά βιβλίων από ιδιωτικές βιβλιοθήκες, δέχτηκε και κάποιες πολύ μεγάλες δωρεές, συνεπώς, ελέω του **Δημήτρη Ποστολάκα** (1.995 τόμοι), των αδερφών **Σακελλαρίου (Χριστόφορου και Κων/νου** με 5.400 τόμους) και του **Μάρκου Ρενιέρη** (3.401 τόμοι), η βιβλιοθήκη έφτασε πλέον να αριθμεί 10.796 τόμους βιβλίων.

Το 1842, πραγματοποιήθηκε η συγχώνευση της βιβλιοθήκης με την αντίστοιχη του Πανεπιστημίου της Αθήνας, η οποία περιλάμβανε 15.000 τόμους, με αποτέλεσμα οι συνολικοί τόμοι βιβλίων να εκτοξευτούν στους 25.796, διευθυντής της διαχείρισης αυτής της νέας βιβλιοθήκης ανέλαβε ο **Γεώργιος Κοζάκης Τυπάλδος** και έμεινε διευθυντής της μέχρι και το 1863.

Κατά τα χρόνια διεύθυνσης του **Τυπάλδου** η βιβλιοθήκη αύξησε εντυπωσιακά το περιεχόμενό της, με σημαντικές δωρεές και σπάνια βιβλία σε ξένες γλώσσες προερχόμενα από κάθε άκρη της Ευρώπης, 3 χρόνια αργότερα, κατόπιν βασιλικής διαταγής, έγινε και επίσημα η συγχώνευση των 2 αυτών βιβλιοθηκών (Εθνική και Πανεπιστημίου Αθηνών) και δόθηκε η σημερινή ονομασία <<Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδας>>, στην οποία διετελέσε υποδιευθυντής για 33 χρόνια (1877-1910) ο **Μιχαήλ Δέφνερ**.

Λίγο καιρό πριν το τέλος της θητείας του Δέφνερ η Εθνική Βιβλιοθήκη το 1903, έπρεπε να αλλάξει κτίριο στέγασης και μεταφέρθηκε στο Βαλλιάνειο, στο οποίο έμεινε συνεχόμενα μέχρι το 2017, το Βαλλιάνειο Μέγαρο σχεδιάστηκε το 1888 από τον **Θεόφιλο Χάνσεν** (Δανός αρχιτέκτονας) και την επίβλεψη της κατασκευής είχε αναλάβει ο **Ερνέστο Τσίλλερ** (Γερμανός αρχιτέκτονας).

Μετά το Βαλλιάνειο Μέγαρο, επόμενη στέγη της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος έγινε το <<Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα **Σταύρος Νιάρχος**>> το 2018, η προετοιμασία είχε αρχίσει βεβαίως 9 χρόνια νωρίτερα, ανάμεσα στο <<Ίδρυμα **Σταύρος Νιάρχος**>> και την ελληνική κυβέρνηση, με την υπογραφή σύμβασης δωρεάς, προκειμένου να κατασκευαστούν και να εξοπλιστούν επαρκώς οι νέες εγκαταστάσεις.

Ο Ιταλός αρχιτέκτονας **Ρέντσο Πιάνο** ήταν υπεύθυνος για την κατασκευή του νέου κτιρίου και η χρηματοδότηση πραγματοποιήθηκε από το <<Ίδρυμα **Σταύρος Νιάρχος**>>, με τις εγκαταστάσεις του καινούργιου κτιρίου να έχουν ως στόχο την παροχή αναβαθμισμένων υπηρεσιών σε αναγνώστες και ερευνητές, προκειμένου να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή πρόσβαση σε ποικίλο έντυπο αλλά και ψηφιακό υλικό.

Ουσιαστικά, η Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος έχει το ρόλο ενός πληροφοριακού αλλά και βιβλιογραφικού κέντρου της χώρας, με βασικό σκοπό της, την έκδοση της αναδρομικής και της βιβλιογραφίας, η οποία είναι τώρα στο προσκήνιο, σκοπό έχει με πιο απλά λόγια να καταγράψει την επίσημη εκδοτική παραγωγή της χώρας.

Η συλλογή της βιβλιοθήκης περιλαμβάνει 4.500 χειρόγραφα στην ελληνική γλώσσα, καθιστώντας την, ως την πλουσιότερη ελληνική βιβλιοθήκη πάνω στην κατηγορία ελληνικών γραπτών, επίσης υπάρχουν χρυσόβουλα (επίσημα δημόσια έγγραφα), αλλά και αρχεία από την ελληνική επανάσταση του 1821.

Κάτι ακόμα, που μπορεί κάποιος να βρει στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος, είναι και ο κώδικας των τεσσάρων Ευαγγελίων του **Ματθαίου** με τμήμα του, το οποίο συνοδεύεται από μεγαλογράμματο κώδικα του 6^{ου} αιώνα.

Η βιβλιοθήκη μέχρι το 1920 δεν είχε εφορευτικό συμβούλιο, παρά μόνο διευθυντή, ο οποίος εκείνη την εποχή ονομαζόταν Έφορος και είχε ουσιαστικά το ρόλο του επιστάτη, από κει και πέρα, αποκτώντας νομική υπόσταση, η Εθνική Βιβλιοθήκη με το νόμο 2386, περνάει στα χέρια Διευθυντή και Εφορευτικού Συμβουλίου.

Η Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος (Ε.Β.Ε.) υπάγεται πλέον στο Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων με το νόμο 3149, ο οποίος αρχειοθετήθηκε στις 23/12/2015, με καινούργια όργανα να είναι ο Γενικός Διευθυντής και το Εφορευτικό Συμβούλιο.

Η ιστορία του Εφόρου ξεκινάει στη βιβλιοθήκη το 1832 με πρώτο τον **Γεώργιο Γεννάδιο** (1832-1842), με τον μακροβιότερο να είναι ιστορικά ο **Γεώργιος Τυπάλδος Κοζάκης** με 21 χρόνια θητείας (1842-1863), συνολικά περάσανε 15 έφοροι μέσα 88 χρόνια (1832-1920), με τον **Εμμανουήλ Ροΐδη** να πραγματοποιεί τις πιο πολλές θητείες (5), (1880, 1882-1885, 1886-1890, 1892-1895, 1897-1902).

Από το 1921 μέχρι και τις μέρες μας, εδώ και έναν αιώνα υφίσταται η θέση του Γενικού Διευθυντή στην Εθνική Βιβλιοθήκη, με τον **Διονύσιο Κόκκινο** να μετράει 19 χρόνια θητείας (1935-1954) και όσον αφορά τη θέση του Προέδρου του Εφορευτικού Συμβουλίου υφίσταται από το 2000 και μετά.

Το Εφορευτικό Συμβούλιο απέκτησε λοιπά μέλη από το 2003 και έπειτα, σήμερα την θέση του Προέδρου του Εφορευτικού Συμβουλίου κατέχει ο **Σταύρος Ζουμπουλάκης** από το 2013, καθιστώντας τον ως τον μακροβιότερο Πρόεδρο μέχρι τώρα στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος.

Η ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εδρεύει στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, διασταύρωση της Εθνικής Αμύνης και **Αλεξάνδρου Σβάλου**, η σημερινή της στέγη βρίσκεται σε ένα ιδιόκτητο κτίριο 8 ορόφων, η Κεντρική Δημοτική Βιβλιοθήκη έχει σαν μεγάλο και απώτερο στόχο να προωθήσει τη μελέτη και την αγάπη για το βιβλίο στο τοπικό κοινό της πόλης, αλλά και στο ευρύτερο, το οποίο τακτικά την επισκέπτεται.

Ένας ακόμα βασικός στόχος της είναι να ψυχαγωγήσει και να εξυπηρετήσει τις διάφορες πληροφοριακές ανάγκες του τοπικού αλλά και του περιφερικού κοινού με τις υπηρεσίες, τις συλλογές και τις πηγές πληροφόρησης, τις οποίες περιλαμβάνει, ποικιλία από περιοδικά, εφημερίδες και βιβλία είναι μόνο μερικά από τα τεκμήρια του εντύπου υλικού της.

Τα τεκμήρια της συλλογής της αφορούν κυρίως την ιστορία της Θεσσαλονίκης και αποτελούν πολιτιστική κληρονομιά για την Ελλάδα, στη βιβλιοθήκη επίσης υπάρχουν ποικίλα τεκμήρια, τα οποία αφορούν όλες τις επιστήμες, τη συλλογή μπορεί κάποιος να τη βρει στο χώρο του βιβλιοστασίου και είναι ελεύθερη προς όλους, πράγμα που σημαίνει ότι ο καθένας έχει τη δυνατότητα μόνος του να βρει αυτό που τον ενδιαφέρει.

Ιστορικά η βιβλιοθήκη ιδρύθηκε το 1932, με τα εγκαίνια επισήμως να πραγματοποιούνται επτά χρόνια μετά, (1939) στο Μέγαρο της ΧΑΝΘ και η αρχική της συλλογή υπολογίζεται κάπου στα 2.500 βιβλία.

Ακολούθησαν τα χρόνια της κατοχής, με την βιβλιοθήκη υποχρεωτικά να κλείνει και να ξαναανοίγει τις πύλες της, το 1945, σε άλλο κτίριο πλέον στην οδό Αγίας Σοφίας, για λίγο όμως, διότι το 1947 επέστρεψε στο Μέγαρο της ΧΑΝΘ, λειτουργώντας στον 2^ο όροφο μέχρι το Μάιο του 2000.

Μερικά χρόνια νωρίτερα, το 1989, με τον εορτασμό 50 χρόνων από τα εγκαίνια και την έναρξη της λειτουργίας της, ο ποιητής **Γεώργιος Βαφόπουλος**, είχε πραγματοποιήσει μια τεράστια δωρεά της τάξεως των 120.000.000 δρχ., με σκοπό να ανεγερθεί μια καινούργια κεντρική βιβλιοθήκη, την οποία ο **Βαφόπουλος** είχε οραματιστεί.

Το όραμα του υλοποιήθηκε και η βιβλιοθήκη ενώθηκε με το τμήμα δανεισμού και το αναγνωστήριο και μεταφέρθηκε στο κτίριο της Κεντρικής Δημοτικής Βιβλιοθήκης, με αποτέλεσμα να διπλασιαστούν και τα βιβλία της, η συλλογή βρίσκεται τοποθετημένη σε ανοιχτά ράφια και το υλικό της είναι προς διάθεση του κοινού.

Γενικότερα, στη Θεσσαλονίκη, τίθεται σε λειτουργία το δίκτυο βιβλιοθηκών με την πανελλαδικά μεγαλύτερη πυκνότητα, αποτελούμενο ούτε λίγο ούτε πολύ από 17 βιβλιοθήκες!!!, εκ των οποίων οι 6 προορίζονται μόνο για παιδιά, μέσα σε αυτό το δίκτυο υφίσταται ακόμα μια πρότυπη σχολική και μια παιδική κινητή βιβλιοθήκη, με τις υπόλοιπες 9 να έχουν μικτές συλλογές.

Η ΒΙΚΕΛΑΙΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Πρόκειται για βιβλιοθήκη μεγάλης ιστορίας και σημασίας για το νησί της Κρήτης, με βασικό στόχο την παροχή πολύτιμων συλλογών, την προώθηση της μόρφωσης και της ενημέρωσης αλλά και την παροχή υπηρεσιών και πληροφοριακών αναγκών προς τους χρήστες, ούτως ώστε να ικανοποιηθούν οι ανάγκες τους για πληροφόρηση.

Ιδρύθηκε το 1908 και ο αρχικός χώρος εγκατάστασης ήταν στα δωμάτια του ισογείου στο κτίριο του καταστήματος της Νομαρχίας, ονομάστηκε έτσι προκειμένου να τιμήσει τον λόγιο, ποιητή και κοσμοπολίτη **Δημήτριο Βικέλα**, ο οποίος δώρισε στο Ηράκλειο της Κρήτης την τεράστια βιβλιοθήκη του.

Ο **Δημήτριος Βικέλας**, ο οποίος γεννήθηκε στη Σύρο το 1835, δεν έχει γνωστοποιηθεί ακόμα ως τις μέρες μας για ποιο λόγο δώρισε την πλούσια, προσωπική του βιβλιοθήκη στην Κρήτη και όχι στον τόπο που γεννήθηκε, δηλαδή τη Σύρο, ή στην πόλη από την οποία κατάγεται, τη Βέροια.

Υπάρχουν βέβαια ορισμένες εικασίες, οι οποίες κατά κάποιον τρόπο απαντούν για την επιλογή του **Βικέλα**, η πρώτη θεωρία είναι ο ενθουσιασμός του, από την αποκάλυψη των θησαυρών, οι οποίοι βρέθηκαν στις αρχαιολογικές ανασκαφές στο νησί της Κρήτης και η δεύτερη είναι η επίσκεψη του στο Ηράκλειο λίγο πριν το θάνατο του.

Το υλικό της βιβλιοθήκης μετρούσε 1.130 τόμους βιβλίων καταγεγραμμένους το 1912, κατόπιν απόφασης του Δημοτικού Συμβουλίου, τα βιβλία ήταν προερχόμενα από το Φιλεκπαιδευτικό Σύλλογο Ηρακλείου (ίδρυση το 1880) και τα συγκέντρωσε θεωρώντας τα χρήσιμα και ενδιαφέροντα για το νησί της Κρήτης.

Η Βικελαία βιβλιοθήκη δέχτηκε κάποιες αλλαγές ως προς την εγκατάσταση της, το 1920 πραγματοποιήθηκε μεταφορά στα 3 βορινά δωμάτια του ισογείου του Δημαρχιακού Μεγάρου και εκεί παρέμεινε έως το 1932, διότι αργότερα μεταφέρθηκε στο Δημοτικό Μέγαρο των Ακτάρικων και παρέμεινε εκεί μέχρι την περίοδο της κατοχής από τους Γερμανούς.

Η Βικελαία Δημοτική Βιβλιοθήκη Ηρακλείου Κρήτης άρχισε να αναπτύσσεται από το 1980 και μετά, καθώς τότε ξεκίνησε να εμπλουτίζεται με υλικό και τότε ήταν η περίοδος κατά την οποία ξεκίνησαν να συντηρούνται και τα αρχεία της.

Όσον αφορά το υλικό της υπήρξαν κατά καιρούς αρκετοί λόγιοι άνθρωποι, οι οποίοι είχαν την πρόθεση να την ενισχύσουν με δωρεές τους από δικές τους βιβλιοθήκες όπως ο **Ιωάννης Λυμπρίτης**, ως πρώτος ιστορικός δωρητής και ακολούθησαν **Στέφανος Ξανθουδίδης**, **Ανδρέας Ανδρεάδης** κ.α.

Η συλλογή της βιβλιοθήκης αποτελείται από διάφορες εφημερίδες, περιοδικά και βιβλία αλλά και οπτικοακουστικό υλικό, τα οποία καλύπτουν κάθε επιστημονικό πεδίο και αρκετά ιστορικά και μοναδικά τεκμήρια της Κρήτης, το τμήμα αρχείων μάλιστα περιλαμβάνει αρκετές συλλογές από δημόσια έγγραφα με τις 3 σημαντικότερες να είναι: τα αρχεία της Βενετίας, τα οποία σχετίζονται με τα κρητικά, το τουρκικό Αρχείο του Ηρακλείου και το Αρχείο της Δημογεροντίας Ηρακλείου.

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΩΝ ΜΗΛΕΩΝ ΤΗΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Είναι μια εκ των παλαιότερων βιβλιοθηκών στην Ελλάδα, καθώς ιδρύθηκε πριν την ελληνική επανάσταση του 1821 και συγκεκριμένα το 1814, βρίσκεται στην περιοχή των Μηλεών Μαγνησίας, πάνω στο Πήλιο, 26 χλμ. ανατολικά από το Βόλο.

Ξεκίνησε ως Σχολή από 3 τοπικούς λογίους ιερείς και υπέρμαχους του Διαφωτισμού, οι οποίοι ονομάζονται: **Άνθιμος Γαζής, Γρηγόριος Κωνσταντάς** και **Δανιήλ Φιλιππίδης** και της έδωσαν το όνομα <<Ψυχής Άκος>> (θεραπεία ψυχής), είχαν ως στόχο να μετατρέψουν τη Σχολή σε Ακαδημία στα πρότυπα πανεπιστημίου, όμως ανεπιτυχώς, διότι οι Οθωμανοί δεν έδωσαν την έγκριση τους.

Η Σχολή ολοκληρώθηκε το 1817, με τον **Γαζή** και τον **Κωνσταντά** να προσφέρουν 500 ολλανδικά χρυσά φλουριά, ως προς το σκοπό αυτό όμως συνέβαλαν κι άλλοι κάτοικοι της περιοχής, ο **Γαζής** μάλιστα έκανε δωρεά και την προσωπική του βιβλιοθήκη για την ενίσχυση της Σχολής, η οποία εμπλουτίστηκε ακόμα με εποχιακό εποπτικό υλικό (χάρτες και επιστημονικά όργανα).

Με το ξέσπασμα της ελληνικής επανάστασης του 1821, η Σχολή σταμάτησε να λειτουργεί για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, καθώς οι άνθρωποι, οι οποίοι την ίδρυσαν ήταν από τους πρωτεργάτες της επανάστασης, η Σχολή ξεκίνησε ξανά το 1834 και πλέον τη φρόντιζε ο **Γρηγόριος Κωνσταντάς**, για τα επόμενα 10 χρόνια μέχρι το θάνατο του, το 1844, από εκείνο το σημείο και μετά, η Σχολή σταμάτησε δια παντός τη λειτουργία της.

Πάρα πολλά χρόνια αργότερα και συγκεκριμένα το 1928, με στόχο τη στέγαση των όσων βιβλίων και οργάνων είχαν διασωθεί από τη Σχολή, η **Κρυσταλλία Οικονομάκη** από τη Μήλο πραγματοποίησε δωρεά, προκειμένου να χτιστεί η σημερινή βιβλιοθήκη, τοποθετημένη στην πλατεία του χωριού.

Κατά την διάρκεια της γερμανικής κατοχής όμως (1943), οι Γερμανοί πυρπολώνοντας τις Μηλιές, κατέστρεψαν ένα πολύ μεγάλο μέρος από τη συλλογή των βιβλίων της Σχολής, με αποτέλεσμα σήμερα να διατίθενται 3.000 τόμοι από διάφορα ιστορικά έντυπα τυπωμένα από το 1497 μέχρι και το 1899, αλλά και πολλά χειρόγραφα, χρονολογίας 10^{ου} έως 18^{ου} αιώνα π.Χ. στο Τμήμα Ιστορίας της βιβλιοθήκης.

Η βιβλιοθήκη κατέστη δημόσια το 1955 και 18 χρόνια αργότερα απέκτησε έναν όροφο ακόμα, στο Τμήμα Δανεισμού υπάρχουν 13.000 βιβλία και περιοδικά με τον εμπλουτισμό να μην σταματάει, επίσης διατίθεται Δημόσιο Κέντρο Πληροφόρησης και οι χρήστες μπορούν να εισέλθουν, χωρίς περιορισμούς στο ίντερνετ.

Η ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Ιστορικά, εδώ μπορούμε να μιλάμε για την πιο παλιά δημόσια βιβλιοθήκη στη χώρα μας, ιδρυμένη το 1758 και συγκροτημένη μέσω δωρεάς του **Ιακώβου Φραγκίσκου Σαβέριου Κανάλ**, ο οποίος εκτελούσε καθήκοντα τοποτηρητή του **Λατίνου Μητροπολίτη Κέρκυρας**. Ο **Λατίνος Μητροπολίτης Κέρκυρας** προτού πεθάνει το 1758, είχε προλάβει να χαρίσει στην Κέρκυρα την μεγάλη βιβλιοθήκη του, η οποία ήταν διατηρημένη στη Ρωμαιοκαθολική Μονή Αγίας Ιουστίνης, στην περιοχή της Γαρίτσας και παράλληλα με τη βιβλιοθήκη του έδωσε το ποσό των 200 χρυσών τσεκινιών, προκειμένου να εμπλουτιστεί η συλλογή της. Τα εγκαίνια πραγματοποίησε ο **Κομέιρα**, 40 μετά την ίδρυση (28/7/1798), στη Μονή Παναγίας Τενέδου, στη λειτουργία της βιβλιοθήκης συνέβαλαν ο **Αντώνιος Μαρούλης** (Έλληνας γιατρός), και ο βιβλιοθηκάριος **Ιωάννης Μαρμαράς**, εκείνη την εποχή απέκτησε την ονομασία Εθνική Βιβλιοθήκη Νομού Κέρκυρας και το περιεχόμενό της περιελάμβανε βιβλία από 2 μονές: Ευαγγελιστριάς, τη λεγόμενη <<Annunziata>> και τη μονή του Αγίου Φραγκίσκου και η συλλογή αριθμεί 4.000 τόμους.

Σε σύντομο χρονικό διάστημα όμως, μόλις 4 μηνών (28/7/1798-20/11/1798) ο **Ιωάννης Μαρμαράς**, αντικαταστάθηκε από τον Ιταλό βιβλιοθηκάριο **Ιακωβίνο Γκαετάνο Ρουσκόνι** και αυτό είχε ως αποτέλεσμα καταστροφικές συνέπειες στη συλλογή της βιβλιοθήκης, καθώς ο Ρουσκόνι πούλησε αλλά και κατέστρεψε αρκετά βιβλία της συλλογής και με αυτόν τον τρόπο υπήρξε δραματική πτώση στο σύνολο των βιβλίων από 4.000 σε μόλις 1.605.

Κατά την περίοδο της Επτανήσου Πολιτείας, βιβλιοθηκάριος ήταν πλέον ο **Ανδρέας Μουστοξύδης** (λόγιος και πολιτικός των Επτανήσων κατά τον 19^ο αιώνα), με διάκριση στην αρχαιολογία και στα γράμματα.

Η θητεία του **Μουστοξύδη** κατέστη αρκετά ευεργετική, καθώς η βιβλιοθήκη με αρκετές δωρεές και αγορές έφτασε να αριθμεί 7.000 τόμους και επιπλέον απέκτησε και τη σφραγίδα της, σε μορφή εμβλήματος, την Απήδαλο Κερκυραϊκή Τριήρη και γύρω της υπήρχαν λέξεις ονόματι: <<BIBLIOTHECA PUBLICA CORCYRESE>>.

Το 1805 υπήρξε η συγκέντρωση βιβλίων στη <<Δημόσια Σχολή της Κέρκυρας>>, κατά τον Μάιο του 1808 η βιβλιοθήκη της Κέρκυρας, ενσωματώθηκε με τη βιβλιοθήκη του **Ανδρέα Καλογερά**, αποκομίζοντας έτσι άλλους 1.675 τόμους, έργων από Λατίνους Ποιητές και Λογογράφους, επίσης η βιβλιοθήκη του Καλογερά, προστέθηκε στην Ιόνιο Ακαδημία, συντελώντας σε μεγάλο βαθμό στη λειτουργία της.

Ο Βρετανός ευγενής, πολιτικός, φιλέλληνας, περιηγητής αλλά και ιδρυτής της Ιονίου Ακαδημίας **Φρέντερικ Γκίλφορντ Νορθ**, συνέβαλε καθοριστικά στη διεύρυνση του περιεχομένου της βιβλιοθήκης με δωρεές και αγορές 25.000 τόμων από τους **Γεώργιο Μοντσενίγο** (διπλωμάτη), των αδελφών **Ζωσιμάδων** κ.α., αλλά και ο ίδιος ο **Νορθ** παραχώρησε τη δική του συλλογή από χειρόγραφα του.

Εκείνη την εποχή στην Κέρκυρα δημιουργήθηκαν άλλες 3 βιβλιοθήκες εξαιρετικής σημασίας, όπως της Ιονίου Γερουσίας με περιεχόμενο πολιτικών βιβλίων, του Υπέρτατου Συμβουλίου Δικαιοσύνης με συλλογή νομικών βιβλίων καθώς και η Βιβλιοθήκη της Ιονίου Βουλής, η οποία περιείχε και μια υπέροχη συλλογή από ορυκτά, τα οποία είχε κάνει δώρο ο **Ιωάννης Καποδίστριας** (διπλωμάτης, ιατρός και πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδας).

Τότε ήταν και η περίοδος, κατά την οποία η Δημόσια Βιβλιοθήκη Κέρκυρας μετακινήθηκε στην Ιόνιο Ακαδημία, στην περιοχή της Πάνω Πλατείας και πλέον περιείχε 30.000 βιβλία, καθώς δε σταματούσε να εμπλουτίζεται.

Στην Ιόνιο Ακαδημία έμεινε μέχρι και το Σεπτέμβριο του 1943, διότι μετά χτυπήθηκε από βόμβες Γερμανών εμπρηστών, όταν τελείωσε ο πόλεμος η Δημοτική Βιβλιοθήκη Κέρκυρας πραγματοποίησε την ανασύσταση της και τον περεταίρω εμπλουτισμό της με καινούργιες αγορές και δωρεές, αποτελώντας πλέον πολιτιστικό αλλά και πνευματικό κέντρο για τους κατοίκους του νησιού και για διάφορους ενδιαφερόμενους.

Η τωρινή πλέον στέγη της Δημόσιας Κεντρικής Ιστορικής Βιβλιοθήκης Κέρκυρας βρίσκεται στους Αγγλικούς Στρατώνες του Παλαιού Φρουρίου και περιλαμβάνονται σε αυτήν σχεδόν 75.000 έντυπα με διάφορα επιστημονικά θέματα και πάρα πολλά τεκμήρια πολιτιστικής κληρονομιάς για τη χώρα μας, τα οποία σχετίζονται με το νησί και την ιστορία του.

Βασικός στόχος της βιβλιοθήκης είναι να προωθήσει την εκπαίδευση και τη μελέτη, να διαδώσει το βιβλίο, να εξυπηρετήσει τις όποιες ανάγκες των χρηστών (έρευνας ή πληροφόρησης) μέσω των συλλογών και των υπηρεσιών της και επιπλέον να διασώσει τον πολιτισμό και να προβάλει την ιστορία της Κέρκυρας και γενικότερα της Ελλάδας.

Ιστορικά, πριν από τη συγκεκριμένη βιβλιοθήκη, η Κέρκυρα διέθετε βιβλιοθήκες πολύ καιρό πριν ιδρυθεί αυτή, προς τα τέλη του 17^{ου} αιώνα, όπως: στη Λατινική Αρχιεπισκοπή, στην ιερογραμματεία του Μεγάλου Πρωτοπαπά Ορθοδόξων, αλλά και σε αρκετές μονές υπήρχαν βιβλιοθήκες στο νησί όπως: η Παναγία Παλαιοκαστρίτσας, η Παναγία Πλατυτέρα, η Αγία Αικατερίνη στην πόλη κ.α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5^ο

ΠΙΘΑΝΟΙ ΦΟΙΡΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΜΙΑΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Με γνώμονα την προώθηση της εκπαίδευσης, την ικανοποιητική πρόσβαση σε πληροφορίες, αλλά και την πολιτιστική ανάπτυξη της κοινότητας, μια βιβλιοθήκη έχει την δυνατότητα να ανοίξει τους ορίζοντες της και να πραγματοποιήσει συνεργασία με ποικίλους φορείς (ιδιωτικής και δημόσιας φύσης), οι οποίοι πιθανόν και να είναι εκ διαμέτρου αντίθετης κατεύθυνσης.

Οι εκπαιδευτικοί φορείς, σαφώς και είναι οι πιο παρεμφερείς ως προς την βιβλιοθήκη, λόγω της παραπλήσιας δομής και δράσης τους, (σχολεία, πανεπιστήμια και διάφορες σχολές), μια ενδεχόμενη συνεργασία μαζί τους θα ενίσχυε τη μάθηση, και την έρευνα, όπως επίσης θα ήταν εφικτό να οργανωθούν διάφορα σεμινάρια, διαλέξεις από επαγγελματίες των κλάδων τους και βέβαια εκπαιδευτικά προγράμματα.

Τα εκπαιδευτικά ιδρύματα φαντάζουν ως μια πανίσχυρη συνεργασία προκειμένου να συνεχίσει μια βιβλιοθήκη το εκπαιδευτικό της έργο με στέρεες βάσεις, μια άλλη τώρα όχι τόσο ενδεχόμενη συνεργασία αλλά όχι και παντελώς ανέφικτη είναι οι κυβερνητικοί φορείς και οι δημόσιοι οργανισμοί.

Η βιβλιοθήκη σε συνεργασία με έναν απ' αυτούς τους φορείς, στην προκειμένη περίπτωση με το Υπουργείο Πολιτισμού, θα μπορούσε να προωθήσει την πολιτιστική κληρονομιά και όσον αφορά τους δημόσιους οργανισμούς (διάφορους δήμους και περιφέρειες), θα ήταν εφικτό να διοργανωθούν τοπικές ή και πολιτιστικές εκδηλώσεις με εκπαιδευτικό χαρακτήρα και περιεχόμενο.

Στον καλλιτεχνικό και πολιτιστικό τομέα, εξαιρετική θα ήταν μια συνεργασία με μουσεία, γκαλερί και πολιτιστικά κέντρα, καθώς αυτό θα είχε ως αποτέλεσμα τη διοργάνωση εκθέσεων, θεματικών εκδηλώσεων, δράσεων και την οργάνωση με κοινά προγράμματα, εκδηλώσεις και εκθέσεις.

Πέρα από τα σχολεία και τα πανεπιστήμια, μια βιβλιοθήκη θα μπορούσε να συνεργαστεί εποικοδομητικά, με ακόμα δυο φορείς παραπλήσιους της δομής της, ο λόγος για τους εκδοτικούς οίκους και τα βιβλιοπωλεία, με αυτόν τον τρόπο τα βιβλία θα προωθούνταν με περαιτέρω προβολή.

Θα παρουσιάζονταν καινούργιες εκδόσεις, αλλά και νέοι συγγραφείς, οι οποίοι θα υποστηρίζονταν με τον πλέον κατάλληλο τρόπο, προκειμένου να πραγματοποιήσουν τα πρώτα τους βήματα, επιπλέον, μια βιβλιοθήκη θα αντάλλαζε με τους εκδοτικούς οίκους και τα βιβλιοπωλεία, βιβλία, όπως επίσης θα γινόταν και διανομή, προς αυτήν ούτως ώστε να εμπλουτιστεί περισσότερο το περιεχόμενό της με καινούργιο υλικό.

Με αφορμή την κοινωνική ευαισθητοποίηση και αλληλεγγύη, μια βιβλιοθήκη καλό και πρόπον θα ήταν να πραγματοποιήσει μια συνεργασία με τους πλέον κατάλληλους του σκοπού αυτού φορείς, τις (ΜΚΟ), Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις.

Μόνο εφόσον υλοποιηθούν κάποια κοινωνικά προγράμματα, τα οποία θα βοηθήσουν στην φροντίδα των αδύναμων και ευαίσθητων ομάδων όπως: παιδιά, μετανάστες και ΑΜΕΑ, οι συγκεκριμένες ομάδες θα μπορούν να υποστηριχθούν επαρκώς, τα προγράμματα οφείλουν να αφορούν την πραγματοποίηση δράσεων ένταξης και κοινωνικής συνοχής των προαναφερθέντων ομάδων.

Ο ιδιωτικός τομέας, σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να αποτελέσει έναν πολύτιμο σύμμαχο, συνεπώς, μια συνεργασία μαζί του θα ήταν αξιόλογη, πρώτον, με ιδιωτικές επιχειρήσεις και δεύτερον με χορηγούς, οι δυο αυτοί φορείς θα μπορούσαν να προσφέρουν σε μια βιβλιοθήκη μια ενεργή συμμετοχή σε προγράμματα εταιρικής κοινωνικής ευθύνης. Ένας άλλος καταλυτικός παράγοντας είναι οι χορηγίες, τις οποίες θα υποστήριζαν τη βιβλιοθήκη ενισχύοντας τον εξοπλισμό της και θα της προσέφεραν περεταίρω πόρους, τέλος οι ιδιωτικοί συνέταιροι θα κάλυπταν τα έξοδα διάφορων εποικοδομητικών εκδηλώσεων μέσω των χορηγιών τους.

Μια βιβλιοθήκη αποτελεί αναμφίβολα αναπόσπαστο τμήμα ενός τόπου, συνεπώς, μια συνεργασία με τοπικούς συλλόγους και κοινότητες, καλό θα ήταν να λάβει χώρα, καθώς μέσω αυτής της σύμπραξης, θα μπορέσει να πραγματοποιηθεί η οργάνωση τοπικών δράσεων, γιορτών, φυσικά η οργάνωση εκδηλώσεων αλλά και περεταίρω κοινωνικές δραστηριότητες με εκπαιδευτικό χαρακτήρα.

Μια ακόμα πολύτιμη συνεργασία, η οποία αφορά το μέλλον, καθώς πρόκειται για τεχνολογικό φορέα και καλό θα ήταν να υπάρξει αυτή η σύμπραξη, είναι η συνεργασία με διαδικτυακές πλατφόρμες, στην προκειμένη περίπτωση με διαδικτυακούς εκδοτικούς οίκους και με ψηφιακά κέντρα, όπως ψηφιακές βιβλιοθήκες.

Τα αποτελέσματα θα ήταν ιδιαίτερος ποιοτικά για μια βιβλιοθήκη, διότι θα δινόταν η δυνατότητα σε χρήστες, αναγνώστες και γενικότερα στο ευρύ κοινό να έρθει σε επαφή μέσω της πρόσβασης με ηλεκτρονικά βιβλία, ηλεκτρονικά περιοδικά ή οτιδήποτε άλλο έχει σχέση με τον ψηφιακό κόσμο.

Η συνεργασία, η οποία συγκεντρώνει τις λιγότερες πιθανότητες, ούτως ώστε να επιτευχθεί, λόγω της απόκλισης που έχει μια βιβλιοθήκη με τους ακόλουθους φορείς ως προς τις υπηρεσίες, είναι αυτή με διάφορα μέσα μαζικής επικοινωνίας τα λεγόμενα ΜΜΕ, αλλά και με δημοσιογραφικά μέσα.

Μια ενδεχόμενη πάντως συνύπαρξη με αυτούς τους φορείς θα επέφερε σε μια βιβλιοθήκη ευπρόσδεκτα αποτελέσματα, καθώς τα ΜΜΕ θα μπορούσαν να προβάλουν εκδηλώσεις μέσω της τηλεόρασης, ενώ θα ενημέρωναν και το κοινό για τις δράσεις της και βέβαια θα ήταν υπεύθυνα για την προώθηση δραστηριοτήτων της βιβλιοθήκης εκπαιδευτικού ή πολιτιστικού περιεχομένου.

Τέλος, μια ιδιαίτερη συνεργασία θα ήταν αυτή με διάφορους πρόθυμους εθελοντές, διότι όπως είναι γνωστό οι εθελοντές προσφέρουν τις υπηρεσίες τους δίχως να περιμένουν κάποιο αντίτιμο, συνεπώς βοηθούν ανιδιοτελώς, μια βιβλιοθήκη θα μπορούσε λοιπόν να βγει κερδισμένη απ' αυτό.

Με δεδομένο το ότι οι εθελοντές θα κατηγοριοποιούσαν τα βιβλία με προσοχή, ευλάβεια και επαγγελματισμό, άλλες εξυπηρετήσεις, τις οποίες θα παρείχαν σε διάφορες δραστηριότητες θα ήταν, η στήριξη στην προσπάθεια πραγματοποίησης εκδηλώσεων και βεβαίως, η άκρως πολύτιμη παροχή των εξειδικευμένων υπηρεσιών τους.

Όλοι αυτοί οι αναφερόμενοι φορείς και ενδεχόμενοι συνεργάτες μιας βιβλιοθήκης, θα μπορούσαν ο καθένας με τον δικό του ξεχωριστό και μοναδικό τρόπο να αλλάξουν την εικόνα της, κάνοντας την σημαντική για τον τόπο και την κοινωνία της, με ποικίλους τρόπους.

Ο πρώτος τρόπος είναι η ανάπτυξη των υπηρεσιών της, οι οποίες θα προσελκύσουν περισσότερο κόσμο (παιδικό και ενήλικο) συνεπώς θα υπάρξει και μεγαλύτερη απήχηση, ο δεύτερος είναι η απόκτηση καινούργιων πηγών σχετικών με τη χρηματοδότηση, το οποίο σημαίνει οικονομική ενίσχυση για την αγορά καλύτερου και νέου εξοπλισμού.

Τέλος μια βιβλιοθήκη με τόση βοήθεια και στήριξη από νέους συνεργάτες, κάλλιστα θα έφτανε στο σημείο να εμπλουτίσει περαιτέρω το περιεχόμενό της, ούτως ώστε να έχει να προσφέρει ακόμα περισσότερα ποιοτικά και καινοτόμα προγράμματα στο κοινό της, επιπροσθέτως, θα διευρυνόταν το εύρος και η αξία της, αλλά γιατί όχι και η αξιοπιστία της, στον περίγυρό της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6^ο

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ως φοιτητής του 5^{ου} χρόνου μου, του τμήματος Αρχειονομίας Βιβλιοθηκονομίας και Μουσειολογίας, στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο της Κέρκυρας, αισθάνομαι την ανάγκη να μιλήσω σε 1^ο πρόσωπο σαν φοιτητής, αλλά και σαν άνθρωπος γενικότερα, για το πόσο όμορφο και πολύτιμο είναι το γεγονός να υπάρχουν βιβλία ως τέρψη, εκπαίδευση και μάθηση στη ζωή μας.

Συνάμα όμως με θλίβει το ότι, το βιβλίο επισκιάζεται σε μεγάλο πλέον βαθμό από την τεχνολογία, η οποία στην προσπάθεια της, να λειτουργήσει ευεργετικά, αναβαθμίζοντας ακόμη περισσότερο το βιβλίο στην αντίληψη των ανθρώπων, στην ουσία προκαλεί θελημένα ή μη το ακριβώς αντίθετο, την αποστροφή και την απομάκρυνση από αυτό.

Καλώς ή κακώς (και μάλλον κακώς), με το ίντερνετ πλέον ο καθένας μπορεί να βρει στην ουσία, οτιδήποτε τον ενδιαφέρει εύκολα και γρήγορα, μόνο με το πάτημα ενός κουμπιού και με την πληκτρολόγηση ενός κειμένου ή ακόμη απλούστερα, μιας λέξης, όλο αυτό όμως λειτουργεί απομονωτικά για όλους μας.

Τεκμηριώνοντας τη σκέψη μου, θα παραθέσω κάποια παραδείγματα ανάμεσα στο βιβλίο και το ίντερνετ, ομοιοτήτων και διαφορών, πρώτα απ' όλα το τρίπτυχο διάβασμα-μελέτη-ανάγνωση έχει συνδεθεί με το βιβλίο εδώ και πάρα πολλά χρόνια ή καλύτερα εδώ και αρκετούς αιώνες, προτού καν η τεχνολογία υπάρξει σαν έννοια, πόσο μάλλον το διαδίκτυο. Δεύτερον, χάρη στο βιβλίο, δημιουργήθηκαν διάφορες λέσχες ανάγνωσης, οι οποίες με τον τρόπο τους έφεραν κοντά τους ανθρώπους, εκφράζοντας τις απόψεις τους, τις σκέψεις, αλλά και τις διαφωνίες τους, υπήρχε ένας ευχάριστος και ευπρόσδεκτος, υγιείς αντίλογος, μια εύλογη αντιπαράθεση, τις περισσότερες φορές στα πλαίσια του λογικού.

Τρίτον, η βιβλιοθήκη δε θα μπορούσε να υφίσταται ούτε σαν λέξη, ούτε σαν οικοδόμημα, αν δεν υπήρχε πρώτα το βιβλίο, προκειμένου να της δώσει ζωή και ουσία, η λέξη <<βιβλίο>> είναι μια ιστορία από μόνη της και μετέπειτα εμφανίστηκαν κι άλλες λέξεις με παρεμφερή δομή όπως περιοδικό, εγκυκλοπαίδεια, μυθιστόρημα κ.α.

Οι διαφορές, συνεπώς ανάμεσα στο βιβλίο και το διαδίκτυο κατ' εμέ, οι βασικές τουλάχιστον είναι αυτές, άλλωστε χάρη στο βιβλίο, το ίντερνετ μπόρεσε και απέκτησε ένα τεράστιο μέρος από το περιεχόμενο του, αντλώντας πηγές από τις εγκυκλοπαίδειες, αλλά και από ποικίλα βιβλία με ιστορικό περιεχόμενο, επιστημονικό ή γεωγραφικό.

Κάποτε ανατρέχαμε σε μια βιβλιοθήκη στο σπίτι μας, σε ένα ράφι, προκειμένου να τραβήξουμε την εγκυκλοπαίδεια που επιθυμούσαμε, για να βρούμε μια χώρα, ένα ποταμό, ή μια λέξη για να μπορέσουμε να ολοκληρώσουμε μια εργασία στο σχολείο, ενώ τώρα με το πάτημα ενός κουμπιού όλα γίνονται απλούστερα.

Τώρα πια <<γκουγκλάρουμε>> και έχουμε την εικόνα της χώρας, του ποταμού ή οποιασδήποτε άλλης λέξης μπροστά στα μάτια μας, σε δευτερόλεπτα, δίχως ουσιαστικά να κοπιάσουμε για να βρούμε αυτό που ψάχνουμε, δημιουργείται έτσι μια κατάσταση οκνηρίας, από τη στιγμή που δε χρειάζεται να κουραστούμε, να ψάξουμε, να αναζητήσουμε την πληροφορία που μας ενδιαφέρει.

Παρέθεσα προηγουμένως τις διαφορές ανάμεσα στο βιβλίο και το ίντερνετ, σύμφωνα με το δικό μου σκεπτικό, τώρα θα αναφέρω τις ομοιότητες, την ομοιότητα μάλλον, καθώς δε μου είναι εφικτό να διακρίνω περισσότερες, η μοναδική ομοιότητα συνεπώς, είναι το τρίπτυχο (διάβασμα-μελέτη-ανάγνωση), το οποίο τρίπτυχο συνεχίζει να υφίσταται, απλά πλέον αποκτώντας ηλεκτρονική υπόσταση.

Δεν μπορώ να πιστέψω, ούτε θέλω να δεχτώ, πως οι άνθρωποι θα σταματήσουν να αγοράζουν βιβλία ή έστω να δανείζονται και θα αρκεστούν στην ηλεκτρονική μορφή, υποκατάστασης του βιβλίου, η τεχνολογία είναι πλέον για τα καλά κομμάτι της ζωής και της καθημερινότητας μας, αυτό δε μπορεί να αλλάξει, όμως μην το αφήσουμε να τα αλλάξει, αυτό από μόνο του όλα.

Μπορούμε, σαφέστατα και μπορούμε να κάνουμε κάτι για το βιβλίο, προκειμένου να το ενισχύσουμε, επομένως, καλό είναι οι βιβλιοθήκες να αυξάνουν και να πληθαίνουν, το περιεχόμενο τους να εμπλουτίζεται, ούτως ώστε και το κοινό να δείχνει έμπρακτα την αγάπη του για τον παραδοσιακό και κλασικό τρόπο διαβάσματος.

Αυτόν τον όμορφο ήχο του ξεφυλλίσματος από τη μια σελίδα στην άλλη, το διαδίκτυο δεν μπορεί να τον αντικαταστήσει κι αν μπορεί δε θα είναι με φυσικό τρόπο, τα βιβλία δεν είναι ένα απλό εμπορικό προϊόν, δεν πρέπει να χρησιμοποιούνται μόνο για τη διακόσμηση ενός επίπλου.

Σαφώς, δεν επιτρέπεται να έχουν την ίδια τύχη με άλλα αντικείμενα μέσα στο σπίτι μας και σε καμία περίπτωση δε πρέπει να αφήσουμε να γίνουν ο προσωπικός χώρος κάποιων εντόμων, καλό θα ήταν να αποφευχθεί το ειρωνικό κλισέ <<έχουν πιάσει αράχνες από την πολύ χρήση>>.

ΑΠΟΚΟΜΙΣΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Θα επιθυμούσα σε αυτό το σημείο να εκφράσω την ικανοποίηση μου, τη χαρά, μα και την ευχαρίστηση που μου άφησε η επαφή με το συγκεκριμένο αντικείμενο της βιβλιοθήκης, μέσω της πτυχιακής εργασίας η σχεδόν καθημερινή μου ασχολία με έκανε να καταλάβω πόσο σημαντικό είναι αυτό το οικοδόμημα (βιβλιοθήκη).

Ακριβώς ένα χρόνο τώρα έχοντας εισέλθει στον κόσμο της βιβλιοθήκης, λόγω της πτυχιακής και σχεδόν 5 χρόνια έχοντας εισέλθει στον κόσμο της πληροφορίας, μέσω της σχολής μου, έχω κατανοήσει σε αρκετά ικανοποιητικό βαθμό τι θα πει πληροφόρηση και τι παραπληροφόρηση, έχω αντιληφθεί τον σπουδαίο ρόλο του βιβλίου στη ζωή όλων μας, όχι πως πριν δεν το ήξερα, αλλά χάρις την εργασία το κατανόησα περισσότερο.

Η εμπειρία που μου άφησε η πτυχιακή εργασία θεωρώ πως θα με συντροφεύει για πολύ καιρό ακόμα, καθώς έμαθα καλά τι σημαίνει η λέξη θυσία, η λέξη στέρηση, η λέξη αφοσίωση, μα και η λέξη βελτίωση, αναλύοντας αυτές τις λέξεις προσπαθώ να καταδείξω την αξία να κοπιάζεις, να προσπαθείς, να αφιερώνεις χρόνο για το μέγιστο βέλτιστο αποτέλεσμα.

Ο κόπος σε ανταμείβει, η προσπάθεια σε δικαιώνει, ο χρόνος που αφιερώνεις σε οδηγεί αναπόφευκτα στο επιθυμητό αποτέλεσμα, το να στέρησε μια βόλτα με μια παρέα φίλων, ή μια ατομική εξόρμηση, αντιλαμβάνεσαι μετά πόσο ευεργετικά λειτούργησαν, όταν φτάνεις στο σημείο να ολοκληρώσεις το πόνημά σου.

Η εργασία σαφώς και είναι ένα συνονθύλευμα από πολλά πράγματα, όπως ανέφερα, δηλαδή κόπου, προσπάθειας, στέρησης και αφοσίωσης, είναι το αποτέλεσμα που σε βγάζει ασπροπρόσωπο, αυτό που θα σου πει ένα μεγάλο <<ΜΠΡΑΒΟ>>, ένα πραγματικό <<ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ>> που έκανες όλον αυτόν τον δρόμο μέχρι το τέλος, δίχως να σκεφτείς στιγμή να τα παρατήσεις.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ολοκληρώνοντας, λοιπόν όλα αυτά που είχα να παραθέσω στην πτυχιακή μου εργασία, θα ήθελα να προσθέσω και κάτι επιπλέον, συγκεκριμένα δυο πράγματα, πρώτον, είναι πολύ ωραίο και συνάμα ελπιδοφόρο νέοι άνθρωποι να προσπαθούν να αποπερατώσουν ένα σκοπό, ο οποίος μελλοντικά ενδέχεται θα τους δικαιώσει.

Μιλώντας για σκοπό, εννοώ μια εργασία, μια πτυχιακή, μια απλή, μια οποιαδήποτε εργασία, όπως τα κατάφερα και έφερα εις πέρας το δικό μου στόχο, έτσι μπορεί να τα καταφέρει ο καθένας, αρκεί να προσπαθήσει.

Παροτρύνω, συνεπώς, τον κάθε φοιτητή-άνθρωπο να παλεύει να φτάσει ένα στόχο, ένα συγκεκριμένο σκοπό, επίσης ενθαρρύνω να αδράξει τις ευκαιρίες, τις όποιες ευκαιρίες προσφέρονται στη ζωή μας, ακόμα κι αν μοιάζουν στην αρχή ασήμαντες.

Δεύτερον, το βιβλίο δεν πρέπει να χαθεί ούτε σαν υλικό, ούτε σαν έννοια, διότι παράλληλα και ταυτόχρονα με αυτό θα χαθούν στην ουσία και τόσα άλλα πράγματα όπως, οι βιβλιοθήκες, η μελέτη, το διάβασμα με την κλασική και την ουσιαστική τους μορφή, η συγκέντρωση-προσήλωση στο κείμενο και πάνω απ' όλα η αληθινή χαρά, η μαγεία, η απόλαυση της ατομικής ανάγνωσης του κειμένου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Το βιβλίο <<Χρονικό της δημοτικής βιβλιοθήκης Πατρών 1910-2010>>

Αρχική: <https://patraslibrary.weebly.com/>

Χρονολόγιο: <https://patraslibrary.weebly.com/chirhoomicronnuomicronlambda972gammaiotaomicron.html>

Οργανισμός Διοικητικό

Συμβούλιο: <https://patraslibrary.weebly.com/omicronrhogammaalphanuiotasigmamu972sigmaf---deltaiotaomicroniotakappaetatauiotakappa972-sigmaupsilonmubetaomicron973lambdaiotaomicron.html>

Κεντρική

Βιβλιοθήκη: <https://patraslibrary.weebly.com/kappaepsilonnutaurhoiotakappa942-betaiotabetalambdaiotaomicrontheta942kappaeta.html>

Παράρτημα Φωκαίας: <https://patraslibrary.weebly.com/pialpharho940rhotauetamualpha-phiomegakappaalpha943alphasigmaf.html>

Παιδικό τμήμα: <https://patraslibrary.weebly.com/pialphaiotadeltaiotakappa972-taumu942mualpha.html>

Δανεισμός: <https://patraslibrary.weebly.com/deltaalphanuepsiloniotasigmamu972sigmaf.html>

Υπηρεσίες για

ΑΜΕΑ: <https://patraslibrary.weebly.com/upsilonpietarhoepsilonsigma943epsilonsigmaf-gammaiotaalpha-alphamuepsilonalpha.html>

Πρόταση για αγορά βιβλίου: <https://patraslibrary.weebly.com/pirho972taualphasigmaeta-gammaiotaalpha-alphagammaomicronrho940-betaiotabetalambda943omicronupsilon.html>

Κύριος Κατάλογος: <https://patraslibrary.weebly.com/kappa973rhoiotaomicronsigmaf-kappaalphatau940lambdaomicrongammaomicronsigmaf.html>

Παλαιά συλλογή: <https://patraslibrary.weebly.com/pialphalambdaalphaiota940-sigmaupsilonlambdalambdaomicrongamma942.html>

Διατριβές: <https://patraslibrary.weebly.com/deltaiotaalphataurhoiotabeta941sigmaf.html>

Αρχιτεκτονική: <https://patraslibrary.weebly.com/alpharhochiiotatauepsilonkappatauomicronnuiotakappa942.html>

Εκπαίδευση: <https://patraslibrary.weebly.com/epsilonkappapialpha943deltaepsilonupsilonsigmaeta.html>

Ιατρική: <https://patraslibrary.weebly.com/iotaalphataurhoiotakappa942.html>

Ιστορία-Αρχαιολογία:<https://patraslibrary.weebly.com/iotasigmatauomicronrho943alpha-alpha rho chialphaiotaomicronlambdaomicrongamma943alpha.html>

Λογοτεχνία:<https://patraslibrary.weebly.com/lambdaomicrongammaomicrontauepsilononhinu943alpha1.html>

Περιβάλλον:<https://patraslibrary.weebly.com/piepsilonrhoiotabeta940lambdalambdaomicronnu.html>

Τέχνη:<https://patraslibrary.weebly.com/tau941chinueta.html>

Συνεργασίες:<https://patraslibrary.weebly.com/sigmaupsilonnnuepsilonrhogammaalphasigma943epsilonsigmaf.html>

Τοπική Συλλογή:<https://patraslibrary.weebly.com/tauomicronpiiota kappa942-sigmaupsilonlambdalambdaomicrongamma942.html>

Σπάνια και πολύτιμα βιβλία:<https://patraslibrary.weebly.com/sigmapi940nuiotaalpha-kappaalphaiota-piomicronlambda973tauiotamualpha-betaiota betalambda943alpha.html>

Πίνακες ζωγραφικής-Χαρακτικά-Προσωπογραφίες-

Σχέδια:<https://patraslibrary.weebly.com/pi943nualphakappaepsilonsigmaf-zetaomegagammarhoalphaphiiota kappa942sigmaf---chialpharhoalphakappatauiota kappa940---gammalambdaupsilonnpitau940.html>

Αρχεία:<https://patraslibrary.weebly.com/alpharhochiepsilon943alpha.html>

Φιλολογικά Βραδινά

2018:<https://patraslibrary.weebly.com/phiiotalambdaomicronlambdaomicrongammaiota kappa940-betarhoalphadeltaiotaanu940-2018.html>

Πρόγραμμα Εταιρίας Λογοτεχνών Νοτιοδυτικής

Ελλάδας:https://patraslibrary.weebly.com/uploads/1/1/8/8/11888050/%CE%A0%CF%81%CF%8C%CE%B3%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%BC%CE%B1_%CE%B5%CF%84%CE%B1%CE%B9%CF%81%CE%B5%CE%AF%CE%B1%CF%82_%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%BF%CF%84%CE%B5%CF%87%CE%BD%CF%8E%CE%BD.pdf

Φιλολογικά Βραδινά 2014-

2015:<https://patraslibrary.weebly.com/phiiotalambdaomicronlambdaomicrongammaiota kappa940-betarhoalphadeltaiotaanu940-2014-2015.html>

Φιλολογικά βραδινά 2013-

2014:<https://patraslibrary.weebly.com/phiiotalambdaomicronlambdaomicrongammaiota kappa940-betarhoalphadeltaiotaanu940-2013-2014.html>

Φιλολογικά βραδινά 2012-

2013:<https://patraslibrary.weebly.com/phiiotalambdaomicronlambdaomicrongammaiotakappa940-betarhoalphadeltaiotanu940-2012-2013.html>

Καλοκαιρινή εκστρατεία

2014:<https://patraslibrary.weebly.com/kappaalphalambdaomicronkappaalphaiotarhoiotanu942-epsilonkappasigmataurhoalphatauepsilon943alpha-2014>

Δραστηριότητες για σχολεία

2014:<https://patraslibrary.weebly.com/deltarhoalphasigmatauetarhoiota972tauetatauepsilonsigmaf-gammaiotaalpha-sigmachiomicronlambdaepsilon943alpha-2014>

Εκπαιδευτικά προγράμματα

2014:<https://patraslibrary.weebly.com/epsilonkappapialphaiotadeltaepsilonupsilontauio takappa940-pirhoomicrongammarho940mumualphataualpha-2014>

Εκπαιδευτικά προγράμματα

2013:<https://patraslibrary.weebly.com/epsilonkappapialphaiotadeltaepsilonupsilontauio takappa940-pirhoomicrongammarho940mumualphataualpha-2013>

Επισκέψεις

σχολείων:<https://patraslibrary.weebly.com/epsilonpiiotasigmakappa941psiepsiloniotasigmaf-sigmachiomicronlambdaepsilon943omeganu>

Η Δημοτική Πινακοθήκη

Πατρών:<https://daysofart.gr/%CF%87%CF%89%CF%81%CE%BF%CE%B9-%CF%84%CE%B5%CF%87%CE%BD%CE%B7%CF%82/politistikos-organismos-patra-pinakothiki/>

Η Βιβλιοθήκη της

Αλεξάνδρειας:https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%91%CE%BB%CE%B5%CE%BE%CE%AC%CE%BD%CE%B4%CF%81%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CF%82

Η Νέα Βιβλιοθήκη της

Αλεξάνδρειας:[https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%91%CE%BB%CE%B5%CE%BE%CE%AC%CE%BD%CE%B4%CF%81%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CF%82_\(%CE%BD%CE%AD%CE%B1\)](https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%91%CE%BB%CE%B5%CE%BE%CE%AC%CE%BD%CE%B4%CF%81%CE%B5%CE%B9%CE%B1%CF%82_(%CE%BD%CE%AD%CE%B1))

Η Βιβλιοθήκη του

Κογκρέσο:https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7_%CF%84%CE%BF%CF%85_%CE%9A%CE%BF%CE%B3%CE%BA%CF%81%CE%AD%CF%83%CE%BF%CF%85

Η Εθνική Βιβλιοθήκη της

Γαλλίας:https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%B8%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%92%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%93%CE%B1%CE%BB%CE%BB%CE%AF%CE%B1%CF%82

Η Εθνική Βιβλιοθήκη της

Κίνας:https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%B8%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%B2%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%9A%CE%AF%CE%BD%CE%B1%CF%82

Η Εθνική Βιβλιοθήκη της

Αυστραλίας:https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%B8%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%B2%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%91%CF%85%CF%83%CF%84%CF%81%CE%B1%CE%BB%CE%AF%CE%B1%CF%82

Η Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος

(ΕΒΕ):https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%95%CE%B8%CE%BD%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%92%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7_%CF%84%CE%B7%CF%82_%CE%95%CE%BB%CE%BB%CE%AC%CE%B4%CE%BF%CF%82

Η Κεντρική Δημοτική Βιβλιοθήκη της

Θεσσαλονίκης:https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CE%B5%CE%BD%CF%84%CF%81%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%94%CE%B7%CE%BC%CE%BF%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%92%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7_%CE%98%CE%B5%CF%83%CF%83%CE%B1%CE%BB%CE%BF%CE%BD%CE%AF%CE%BA%CE%B7%CF%82

Η Βικελαία Δημοτική Βιβλιοθήκη του

Ηρακλείου:https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%BA%CE%B5%CE%BB%CE%B1%CE%AF%CE%B1_%CE%94%CE%B7%CE%BC%CE%BF%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%92%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7_%CE%97%CF%81%CE%B1%CE%BA%CE%BB%CE%B5%CE%AF%CE%BF%CF%85

Η Δημόσια Βιβλιοθήκη των Μηλεών της

Μαγνησίας:https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%B7%CE%BC%CF%8C%CF%83%CE%B9%CE%B1_%CE%92%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7_%CE%9C%CE%B7%CE%BB%CE%B5%CF%8E%CE%BD

Η Δημόσια Κεντρική Ιστορική Βιβλιοθήκη της

Κέρκυρας: https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%94%CE%B7%CE%BC%CF%8C%CF%83%CE%B9%CE%B1_%CE%9A%CE%B5%CE%BD%CF%84%CF%81%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%99%CF%83%CF%84%CE%BF%CF%81%CE%B9%CE%BA%CE%AE_%CE%92%CE%B9%CE%B2%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7_%CE%9A%CE%AD%CF%81%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B1%CF%82